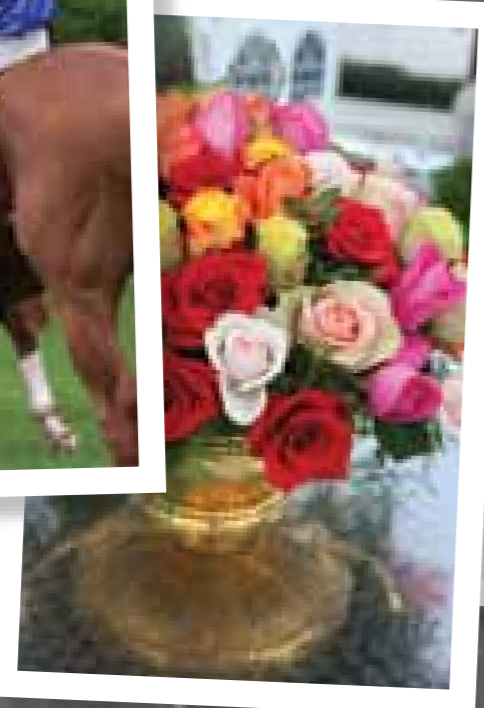

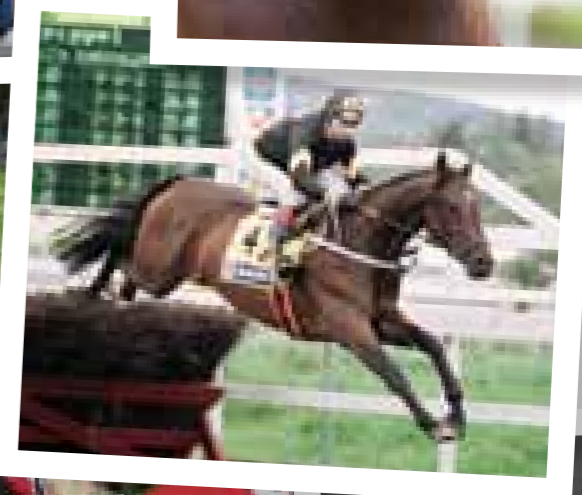
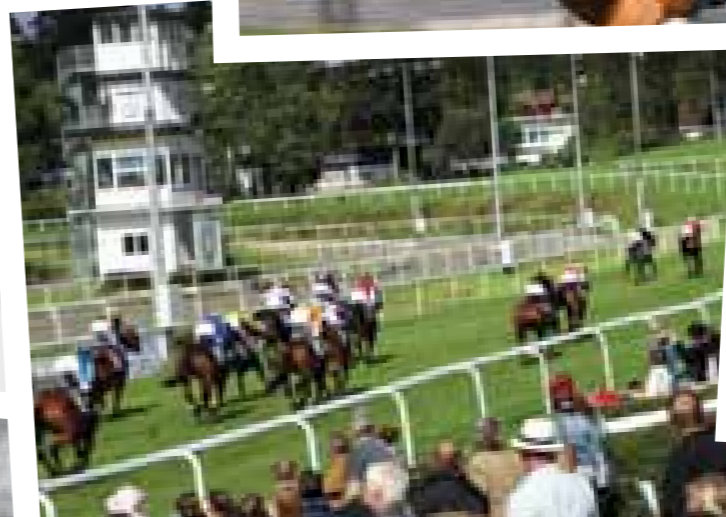
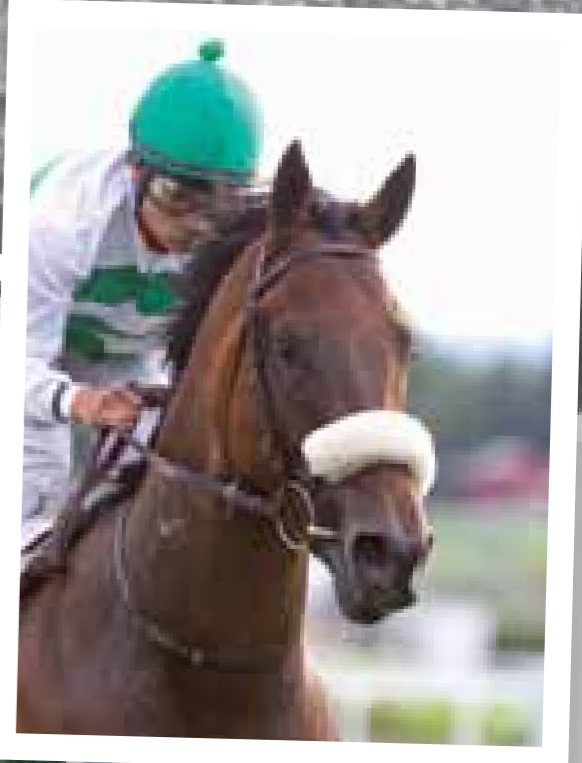
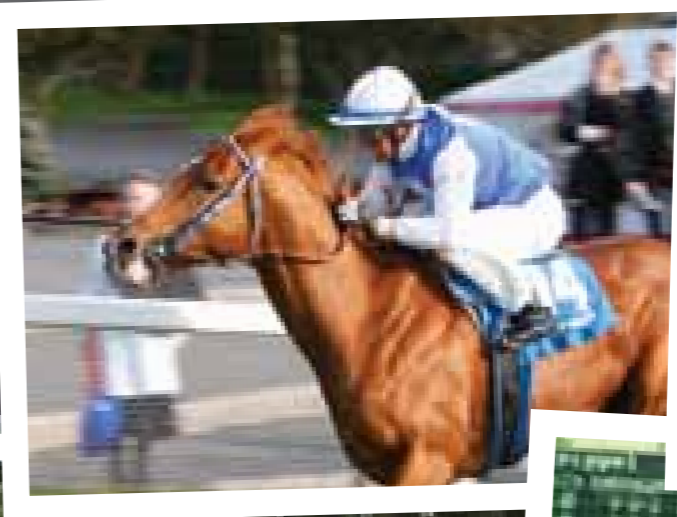

Øvrevoll Galoppbane
1932–2012

80 år

Øvrevoll Galoppbane 1932-2012

Innhold

Forord	3
30-tallet	4
Slik begynte det	6
40-tallet	10
Krigsårene	12
50-tallet	16
Etterkrigstiden	18
60-tallet	24
Kongelig Derbyseier	26
70-tallet	32
Noble Dancers tiår	34
80-tallet	38
Stor sport – og mye annet	40
90-tallet	44
Endelig for Steen	46
2000 frem til i dag	50
Nytt millenium – nye muligheter	52
To legender	68
Spesialomtale	70
Trenerchampionater	78
Jockeychampionater	79
Amatørchampionater	80
Styreformenn og direktører	81
Derby	82
Oslo Cup	84
Kriterium	86
Major Chr F Michelets Minneløp	87
St Leger	88
Oaks	89
2000 Guineas	90
1000 Guineas	91
Champion Hurdle	92
Grand National	93
Marit Sveaas' Minneløp	94
Triple Crown	95
Takk for ditt bidrag	96
Etterord	98

Bilder på omslag

Theatrical Award/
Carlos Lopez
(Forsiden, mot høyre)

Appel au Maitre/
Fredrik Johansson
(Forsiden, mot venstre)

Rambo Flyer/
John McLaughlin
(Forsiden, under)

Valley Chapel/
Fredrik Johansson
(Baksiden)

Forord

– Hei, vil du være med på Øvrevoll?

– En julidag i 1965 kom en kamerat forbi på veien og stilte meg dette spørsmålet. Ja, hvorfor ikke, tenkte jeg. Hadde ikke så mye spennende på agendaen, så jeg slo følge. Vi hoppet over gjerdet og la i stedet igjen kronene i toten. Skjønt, som 13-åring hadde vi jo ikke lov til å spille. Ikke alle i lukene var så nøye med alderen, og fikk vi nei, spurte vi alltid noen voksne. I siste løp skjedde det. To kroner 1. og 2. hest på Cosa Nostra og Roman Knot ble forvandlet til 15 kroner. Dette måtte vi prøve flere ganger!

– Jo da, det ble mange flere ganger. Kjærligheten til Øvrevoll var lagt, og det er ikke mange løpsdagene vi har skulket. Det har vært høydepunkter og nedturer, og vi har stort sett forsøkt å beskrive minnene med positive fortegn. For hvem teller vel de tapte slag på seierens dag? Og seieren, den kommer nok en dag. Håpet er det siste man tar fra mennesket.

– En del personer er født og oppvokst i sporten. De har ikke hatt noe valg, men blitt en del av miljøet uten å tenke over det. Flere av oss andre synes også at det har vært fantastisk mye moro. Når det er sagt, er det alltid noe å kritisere. La oss i hvert fall i første rekke gratulere alle som har og har hatt betydning for Øvrevolls miljø, gratulerer med 80 spennende år på banen.

– Denne boken startet sin historie på et julebord for pressen for noen år siden. En antydning om at vi burde lage en bok eller i det minste et hefte om de første 80 år, ble fulgt opp. Heldigvis fantes et jubileumshefte fra 1982, da banen var 50 år. Mye av stoffet fra starten og frem til og med krigen, er hentet fra dette heftet, kun moderat omskrevet. Jeg har imidlertid valgt å omtale hvert tiår for seg. Disse periodene har levd sitt eget liv, og det har vært gjort et seriøst forsøk på å beskrive store løp og spesielle hendelser. Uansett vil jeg rette en stor takk til utgiverne av 1982-heftet. Takk også til andre bidragsytere. Alle monner har dratt i retning av å få et ferdig produkt. Forøvrig har de som gjennom årene har gitt ut meget presise og nøyaktige årbøker, vært til stor nytte.

Det har vært et meget tidkrevende arbeid å fullføre dette arbeidet. Fra 1983/84 ble det enklere, for da trådte dataalderen inn på Øvrevoll. Ikke minst gjorde det jobben enklere med å lage statistikker. Før 83 ble det å gå møysommelig inn i hver enkelt årbok, og det

tok som man kanskje forstår, en viss tid. Særlig var det tidkrevende i årene 1965–1971, da det ikke ble utgitt årbøker.

Øvrevoll er et lite miljø, og noen vil sikkert føle seg forbigått hvis de ikke blir nevnt i boka. Jeg kan forsikre om at ingen er utelatt med vilje. Det har virkelig vært gjort et seriøst forsøk på å få med det undertegnede mener har vært viktigst. Det er også bare unntaksvis skrevet om prestasjoner utenfor Øvrevoll. Dette er ment å være en bok om vår bane og vårt vakre galoppnett.

Til slutt håper jeg at den eller de personer som får ansvaret for å skrive den store boka til 100-årsjubileet i 2032, har nytte av det jeg her har skrevet. Med ønske om god lesing.

Birger Christensen

Gjennom 75 år dukker det opp noen pussigheter og gode historier. Ikke alle historiene er sanne, i hvert fall ikke bekreftet. Noe av det vi har hørt, har en tendens til å øke proposjonalt med hvor gammel historien er. Litt «fjær til fem høns»-preg kan det lett bli. Som damen som likte parfymen 4711, spilte trippel 4-7-11 og tok trippelkassa. Eller en annen person, som tok bussen til Øvrevoll, skrev av nummeret på bussbilletten over på en V5-kupong og vant 100 000. Disse historiene har vært fortalt av flere, men noen bekreftelse på at de er tvers gjennom sanne, det har vi ikke.

30-tallet

Etter flere runder i Bærum Herredsstyre og vellet, ble det endelig klart. Konesjon ble gitt, og man kunne sette i gang å bygge. Interessen var stor, og alle som betydde noe i kulturkretser var selvsagt på plass under åpningen 26. juni 1932.

Slik begynte det

Høsten 1927 kom forslaget om å legge en veddeløpsbane til Øvrevoll gård, med gårdens eier, godseier Einar Hirsch som drivende kraft. Det skulle nok ikke bare være til hestesportens beste, for utenom galoppbanen skulle motorsporten slippe til. En plantegning er gjengitt i «Våre Hester» for 20. februar 1928, og denne viser at det foruten hovedbanen skulle anlegges steeplechasebane og egen grusbane til trening. Rundt det hele kom motorbanen. Så måtte det naturligvis til tribuneanlegg, treningsstall for 30 hester, og verksted med garasje. Totalisatoranlegg skulle bygges, foruten promenaderestaurant på indre bane. Det føyes til beskrivelsen at «De gode veier og den vakre natur i omegnen begunstiger skridtarbeidet», altså hestenes trening. Videre: «Kombinationen med motorsporten er ingen særlig vanskelighet. Træningen av hestene kan foregaa tidlig paa dagen, hvor motorkjøretøiene kan holde sig borte». Parkeringsplasser var ikke tegnet inn!

For å ikke spille tiden ble det innrykket en annonse om aksjeinnbydelsen til «Øvrevoll Sportsbaner A/S» i samme nummer av Våre Hester. Men så enkelt gikk det ikke! Nabobefolkningen reiste seg til kamp. Denne kampen finner vi beskrevet i Voll Vels 50 – årsberetning: «Bak aksjeselskapet (Øvrevoll Sportsbaner A/S) skjulte seg foruroligende planer. Det var meningen å anlegge motorbane med veddeløpsbane. En trenings- og mosjoneringsbane i nordre del av baneområdet var også innbefattet i prosjektet. På hverdager skulle motorbanen søkes leiet ut til treningskjøring, trimming av maskiner og prøvekjøring på andre områder. Aksjeinnbydelsen foregikk underhånden, og ble ikke lagt ut til offentlig tegning. Da vellet etter en tid fikk kjennskap til planene, ble resultatet en kraftig og enstemmig protest. På dette tidspunktet var saken, med en fattig stemmes overvekt, anbefalt av Bærum herredsstyre. Likevel lyktes det vellets talsmenn å hindre at

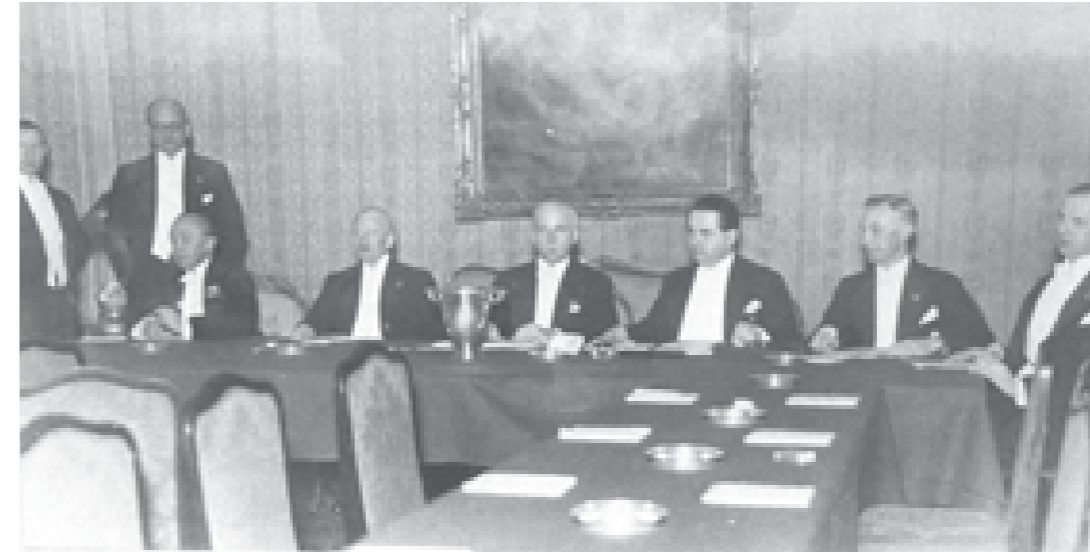
« Dette var i en tid da hest og vogn, spade og hakke var redskapen, ikke noe mer. »

konsesjonen ble gitt til «Øvrevoll Sportsbaner A/S». Men om vellet vant første runde, så var ikke dette slutten på planene. En banekomité bestående av major Chr. F. Michelet (formann), disponent Eyvind Lyche, godseier Nils Olav Young Fearnley og advokat T. Bache, arbeidet høsten 1930 videre med å finne frem til et egnet sted for en galoppbane, og det sies om Øvrevoll at «bedre terreng for øiemålet i Oslos nærhet kunde overhode ikke findes». Andre plasseringer ble også vurdert, særlig Hengesenga på Bygdøy og Linnerudsletta. Det var under et møte på Grand Hotell 10. desember 1930 at vedtaket ble fattet om oppstartning, og alt 30. desember fikk banekomitéen håndhevelse på 300 mål etter en pris på 1 200 kroner målet. Et aksjeselskap ble dannet, med aksjeandeler 500 kroner, og totalkapital på 200 000 kroner, og så var det å søke konsesjon. Men igjen trådte vellet i aksjon, «Øvrevoll Veddeløpsbane A/S» skulle bekjempes: «Vellet kunne ikke forsone seg med tanken om å få veddeløpsbane så nær innpå livet. 19. mars samme år protesterte man mot at konsesjon ble gitt. Protesten ble underbygget med at beboerne i distriktet hadde slått seg ned i omegnen i den tro at det skulle være et rolig og fredelig strøk» ... «Den sterke trafikken innvirkning på barnas ve og vel, uroen omkring søndagens stevner, forstyrrelse av trafikforholdene, ødeleggeleser av veiforbindelser og ulemper i tilknytning til banens restaurantdrift, var faktorer som ble trukket frem for å gi protesten fra vellet den nødvendige tyngde.

Overraskende vending

Bærum herredsstyre sluttet seg til vellets innsigelser og vedtok til slutt med stort flertall å fraråde konsesjon. Så kom Landbruksdepartementet overraskende inn i bildet – og fant å kunne meddele konsesjon på veddeløpsbane med totalisator, av hensyn til hesteavlens fremme».

Dermed var altså en lokal protestaksjon avist fra sentralt hold, av hensyn til fellesskapets formål. Det kan forresten føyes til at stemningen skiftet nokså fort i vellet, for det heter senere i beretningen: «Banen er nå innebygget og ligger som en 'lunge' i et vakkert boligstrøk. Hvordan ville distriktet sett ut om dette idylliske areal hadde vært utparsellert til villatomter?» Opparbeidelsen av banen begynte høsten 1931, og planlagt åpning var satt til St. Hans 1932. Dette

Norsk Jockeyklubs første styre. Fra venstre: Rittmester Erling B. Aaby, godseier Nils Olav Young Fearnley, godseier Kristian Juel, skipsreder Thos Fearnley (formann), hoffmarskalk Peter F. Broch, sekretær Ferens Wiborg Fekete, disponent Eilif Bache (viseformann) og skipsreder Anton Klaveness d.y.

var i en tid da hest og vogn, spade og hakke var redskapen, ikke noe mer. Men arbeidskraft fantes, dette var i de «harde 30-åra». Verre var det med penger til lønn. Men dette ble enkelt og greit ordnet ved at banens forretningsfører, Wellén, under de ukentlige styremøter samlet inn nødvendig beløp blant styremedlemmene.

I dag kan en undre seg over at det hele lot seg gjøre å få banen ferdig, det dreide seg jo om å rydde, planere og ferdigstille 300 mål – en temmelig stor bondegård har ikke mer innmark. Det fortelles for øvrig at det ble plukket stein på oppløpssiden så sent som natt til åpningsdagen etter et 'sprengingsuhell' på publikumsplassen.

Målplassering, og dermed tribunen, ble et strids-spørsmål som igjen ble løst på en nokså spesiell måte. Noen ville ha tribunen slik at tilskuerne ikke ble blendet av ettermiddagssola, andre ville ha den der den i dag ligger. Den siste løsning var støttet av Eyvind Lyche, som vant frem med sitt syn ved å betale tribunen selv! Også tribunen ble ferdig til innvielsen.

Banen var altså klar etter en stor arbeidsinnsats. Det var Norsk Forening for Varmblodig Hesteavl som hadde bevilgning til totalisatorspill, så de leide like godt banen og drev arrangementet til å begynne med, utstedte lisenser til amatørryttere og trenere, og fastsatte reglementet for hele virksomheten.

Alt var klart til start. Det manglet bare å lære opp publikum, noe «Våre Hester» gjorde veldig grundig. Men de avholdt seg fra kommentar av rytternes ferdigheter – her var det stort sett gentlemensryttere det var snakk om, da holder en god tone!

Åpningsdagen på Øvrevoll

Konge og kronprinspar innfant seg på Øvrevoll sammen med 8-10 000 mennesker 26. juni 1932 for å innvie Øvrevoll galoppbane. Det ble en riktig god dag for sosisetetsjournalistene, for her møtte de opp i finstasen både Aase Bye og Einar Sissener, «Oscar Mathisen og frue», foruten «fru Borghild Langård og hennes mann», som det heter i omtalen

i «Oslo Illustrerte». I godværet koste de seg sammen med grosserer og godseiere, premierløytnanter og majorer. Ja, noen hadde det sikkert vel varmt, for jacket og flosshatt en midtsommerdag, det kan bli vel mye av det gode. Men man skulle jo holde stilen! Tilskuerplassene var ikke helt bra ennå, så «Våre Hester» peker på at «I den siste tid før åpningen hadde der utfoldet sig en virksomhet i et tempo man sjelden ser i Norge for å få alt ferdig. Resultatet var i alt vesentlig i skjønneste orden; enkelte mindre detaljer, som påfylling av grus foran den store tribune, var ikke ferdig, og var sikkert ikke behagelig for damenes skotøi». Det ble klaget over for få totalisatorboder på 1. plass, og at avviklingen trakk vel lenge ut. Det het seg også i Aftenpostens referat at Hesteavlföreningen har grunn til å være stolte, ikke minst sekretæren, løytnant Gottenborg. Starteren, Rittmester Kildal fikk ros, han betjente nye startmaskiner som var imøtesett med stor spenning. Sammenlignet med dagens startbokser var startmaskinen enkel – tre snorer tvers over banen med strikktrekk som løftet dem over hestene.

Resultatene fra dagens løp ble behørig kommentert

«Det fortelles for øvrig at det ble plukket stein på oppløpssiden så sent som natt til åpningsdagen etter et 'sprengingsuhell' på publikumsplassen.»

1932

Den første sesongen på Øvrevoll inneholdt åtte løpsdager. Men trenerne var ikke redde for å starte hestene, og det fantes ingen regel for hvor tett de kunne starte. Paloma og Jaroslavice startet hele 14 ganger, altså nesten to ganger i snitt per løpsdag. Flere av de andre av banens hester startet 13 ganger, så aktiviteten var stor.

Folk ble oppfordret til å tegne aksjer. Den første annonsen sto i «Våre Hester» i 1928.

i pressen, og ikke minst den engelske jockey Francis Sclater fikk god omtale etter to seire. To seire fikk forresten Jørgen Rudolph også, og det på sin egen hest Master Morris, hestene i de dager tålte en trøkk!

Men publikum fryktet nok lange køer på hjemveien, så de forlot banen i store tall før siste løp, med skuffende konsekvenser for spillomsetningen. I det hele tatt var nok nysgjerrigheten større enn spillelysten. Men så kom hverdagen til Øvrevoll, det vil si det viste seg snart at det tok tid å bygge opp publikumsinteressen. Neste løpsdag kom bare henimot 2 000 tilskuere, og det var dager senere i sesongen med bare om lag 1 000. Omsetningen sank naturligvis også, og det viste seg at stevnekollisjonen med Bjerkebanens travløp eller fotballkamper, var helt fatal. Pressen var imidlertid velvillig og for eksempel Aftenposten ga plass til mye interessant bakgrunnsstoff for publikum. La oss for eksempel sitere fra 19. august 1932: «Det er når alt kommer til alt ikke slik overdrevet luksus å holde en veddeløpshest som mange innbiller seg. Flere kunde for eksempel slå seg sammen om innkjøp fra de mange engelske «selling races» og la oppstallingen og treningen besørges av de staller vi allerede har. Den månedlige utgift for en slik hest andrar seg til rundt 150 kroner per måned, alt innebefattet, i vintermånedene atskillig mindre. Eventuelle pengepremier som blev vunnet vil hjelpe langt for å møte utgiftene».

Akk ja, da sesongen var over sto Master Morris på toppen av lista over innredne penger, med hele 4 800 kroner. Men alt den neste, Parba, hadde bare løpt inn 1 985 kroner, og to tredjedeler av hestene hadde vunnet under 1 000 kroner, så det er ikke sikkert Aftenpostens optimisme slo så sterkt an.

Men arrangørene lærte sine knep etter hvert. En

løpsdag ble arrangert sammen med Mentalhygienisk Forening, «og i den anledning var det innlagt en rekke ekstranumre av mer eller mindre alvorlig art», for å holde seg til «Våre Hesters referat. 15 000 tilskuere innfant seg, men i gjennomsnitt spilte de bare for 4 kroner hver, så nettoen ble beskjeden også da.

Problemer oppsto ikke bare på det økonomiske plan, men også med hensyn til amatørbestemmelsene. Norsk Rytter Forbund fikk problemer med å fortsatt stå tilsluttet Norges Landsforbund for Idret, idet medlemmene konkurrerte med profesjonelle jockeyer. Som om ikke dette var nok, hadde også Norsk Forening for Varmblodig Hesteavl funnet det nødvendig å trekke seg ut fra galopparrangementene på Øvrevoll, og klubben overdro sin totalisatorbevilling til den nystartede Norsk Jockeyklub, som ble konstituert 22. desember 1932, med skipsreder Thomas. Fearnley som første formann.

Alt annet var heller ikke bare fryd og gammen etter signaturen Whips syn i «Våre Hester» april 1933. Han sier blant annet: «At norske hesteiere har adgang til å benytte utenlandske trenere og jockeyer må der settes en stopper for. Foreløpig kan Norge selv dekke behovet». Henrik Ibsen har vel kommentaren til dette i Peer Gynt: «Peer, vær deg selv nok!» Mer er det ikke å si.

Men Whip har andre problemer, som signaturen skulle tilsa: «Så er det en liten ting til som til syvende og sist kan bli et være eller ikke være for all veddeløpsport i Norge. Det er pisen. Nordmenn reagerer gudskjelov meget sterkt overfor alt som har antydning til dyreplageri». Han fortsetter: «Man kan nu en gang ikke by nordmenn det samme som de fleste andre lands befolkning, mennesker som ofte

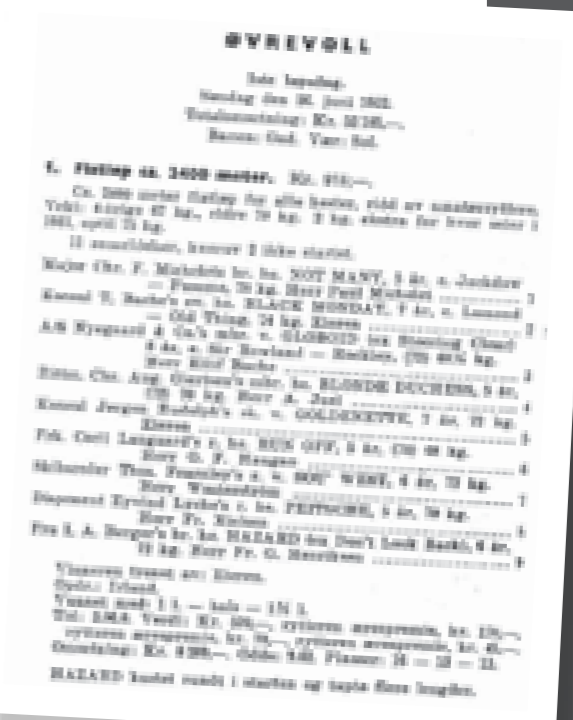
er blottet for hjertelag overfor dyr». Så avsluttes: «Dette til behagelig overveielse for Norsk Jockeyklub. Overveielene pågår som kjent den dag i dag, men neppe på bakgrunn av at nordmenn er så mye mer fintfølende enn «de fleste andre lands befolkning».

Lovende oppfølging

1933-sesongen startet alt Kristi Himmelfartsdag, og igjen var kong Haakon til stede, nå sammen med 5 000 tilskuere. «Publikumsplassene på 1. plass var asfaltert, og en ny helt ideell terrasserestaurant er anlagt samme sted. Herfra er det en annerledes glimrende oversikt over banen, og som rimelig er var alle bord opptatt hele dagen». Det var ellers en trist hendelse denne løpsdagen, i det en hest «styrtet død om straks etter at mål var passert. Dette hendte rett foran publikumsplassene på første plass, og humøret ble av denne grunn satt flere grader ned resten av dagen», skriver «Våre Hester». I august-nummeret kan samme blad konstatere at arrangementet er blitt bedre. «Takket være dette har klubben fått opparbeidet sig stor popularitet, og allerede nu har man fått en fast stab av interesserte tilhengere som trofast møter opp hver løpsdag». Men fortsatt klages det på stevnekollisjoner med travbaner, og sogar med jubileumsregattaen på Hankø. Senere i sesongen var det nok tegn til strid innen familien, for da hadde Norsk Hesteieierforening leid båt og var på båtutturen da Øvrevoll hadde løp. Til tross for dette nådde omsetningen 30 000 kroner, «så sekretær Fekete allikevel ble litt blidgjort», skriver Aftenposten.

Også 1934-sesongen åpnet bra, den 17. mai. «Det eneste som manglet var det gode vær der skulde skaffe publikum og omsetning», skriver Aftenposten. Så 17. mai var det nok det samme som i dag. Nå ville det ikke være snakk om Øvrevollarrangement på den nasjonale festdag, skrev man noen år senere. Siden 2001 er dog nettopp den tradisjon tatt opp igjen, og 17. mai på Øvrevoll har de seneste år vært en stor suksess.

Om jockeyene skriver Aftenposten: «Sclater åpnet seierherrenes rekke blant jockeys, senere kom Jon Erik Bache – som ikke har lagt på sig siden i fjor heldigvis – med dobbeltseier. Svartshoel fulgte Sclater og Olliver Smith var naturligvis frempå. Sist

Løpsresultat fra det første løpet i banens historie, som ble vunnet av Not Many.

kom vesle Eivind Eckbo jr. som vant ganske ugenert over de voksne. Der var gitt jockeylisens til en dame i 2. løp og damen skilte sig respektabelt fra sin ingenlunde lette oppgave». Dette var klar tale, selv vesle Eivind Eckbo jr. ble nevnt med navn, men 'damen i 2. løp' skulle ikke navngis. Dette var frk. Emilie Nordan, en eminent rytterske.

Vi avslutter beretningen om Øvrevolls første sesonger her, og kan bare konstatere at årene som fulgte brakte stadig fremgang, til krigen slo overende alle forutsetninger for en normal utvikling.

Starten har gått 26. juli 1933. Vinneren Lucania med Jan Erik Bache er nummer to fra høyre. Nummer fire fra høyre er Solennis, mor til Derbyvinnerne Solo Boy, Kim II og T.B.

«Sammenlignet med dagens startbokser var startmaskinen enkel – tre snorer tvers over banen med strikktrekk som løftet dem over hestene.»

1934

En jockey skal være liten og lett, det er noe vi alltid har trodd. Men 7. oktober 1934 ble det arrangert «Presseløp, redne av journalister og medarbeidere, fast knyttet til Oslo-avisene».

K. Enger toppet listen med sine 104 kilo, men flere av de øvrige hadde matchvekt for dagen godt over 90 kilo. Vinner ble Lizzie, ridd av C. Hoff på myggvekten 73 kilo.

Godseier Nils Olav Young Fearnley (til venstre) og major Chr. F. Michelet (i rideantrekk), to av banens grunnleggere. Her følger de morgentreningen i 1932.

40-tallet

Under krigen var idrettstilbudet meget begrenset. Derfor ble det ekstra populært med løp på Ørevoll. På åpningsdagen i 1942 var det over 14 000 tilskuere på banen. Men hestemateriellet var tynt, uten tilskudd fra utlandet og dårlige foringsmuligheter.

Krigsårene

Uten at vi skal omtale krigstiden i noen stor dybde må vi i hvert fall understreke at hele vår veddeløpsport fikk en knekk i årene 1940–45, liksom hele det norske samfunn. Med okkupasjonen ble naturligvis grensene stengt for all import av hester fra England, de utenlandske jockeyer var borte, og foringsforholdene gjorde hesteholdet meget problematisk.

En illustrasjon av situasjonen er at det i 1941 var om lag 90 hester til start, omtrent samme tall som i 1944. Men sammenligner vi listene over hestene de to år, finner vi at det er et betydelig antall av de samme hestene, nå temmelig opp i årene til galopphester å være. Førkrigsimporterte hester ble etter hvert borte, og de norske var av betydelig dårligere kvalitet. Særlig ille ble det i 1944 da bare syv 2-åringar kom til start. Flere av disse kunne knapt kalles galopphester – betegnelsen kaniner ble brukt. Men til start kom de, om og om igjen. 3-4 av de beste, Aasgjerd og Nina for eksempel, kom til start hvert eneste løp de var startberettiget i. Året etter fredssommeren holdt bare fem av de syv ut, og de ble stort sett knust av de nyimporterte 3-årige hestene Primadonna, Marco Polo og Zorina II. For å sitere Sverre S. Grøndahl i Jockeyklubbens årbok for 1945: «Treårsløpene hadde mer karakter av en prosesjon enn en kamp».

Dette til tross var det forbausende gode felt i løpene under krigen, gjerne 8-10 hester, og sjelden så få som fire, unntatt 2-års løpene. Hestene fikk trass i de dårlige mulighetene godt stell, og det må ha vært mange flinke hestefolk til å stille skjøre hestebein.

Det må også sies at det ble alet opp noen bra

hester selv i disse årene, som fullsøknene Aasbjørd, Aasgjerd og Aaskadett, hester som holdt det gående noen år etter krigens slutt med brukbare resultater.

Dessuten hadde årgangene født i 1938, 1939 og 1940 noen helt eksepsjonelle norskfødte hester, som Kim II og Per, Mimi og Hake, Cato og Guri. Disse var med på å sette farge på løpene, og i kamp også med de importerte førkrigsstjernene. Har står hester som All Serene, Flahoulick, Golden Image, Grand Peak, Isola, Mr. Sawkins og Testy i første rekke, foruten norskfødte Rhett Butler. Og hva skal en si om en Tatterjack, som kom til start 19 av sesongens 21 løpsdager i 1941, Ulrik 20 ganger? Han var ikke snau Rhett Butler heller, med 18 starter, hvorav 8 med seier. Det skal innrømmes at det var 1-2 uker mellom løpsdagene det året, dermed ble presset mindre. I 1942 startet Per 17 ganger på 17 løpsdager.

Kommer vi til 1943 finner vi at Kim II og Per startet to løp samme løpsdag. Kim II vant begge sine, Per bare hekkeløpet. Hva med Teta, som gikk hele 14 hekkeløp det året, for øvrig uten å vinne et eneste.

Disse forholdene forklarer mye om hvordan sporten kunne holdes i gang, og spilleomsetningen nå hittil ukjente høyder. Men mye av æren må også gå til arrangøren Norsk Jockeyklub.

De sportslige prestasjonene var heller ikke dårlige de første krigsårene, slik at tilskuertallet økte voldsomt, i mangel av andre underholdningstilbud. Åpningsdagen 1942 var det 14 000 til stede! Blant de sportslige høydepunktene dette året var utvilsomt Derby, der Johan F. Kobro i Våre Hesters julenummer riktig kan gi en stemningsrapport fra oppløpet: «Gramont II passerer Hake og gjør et voldsomt angrep på Mimi. Disse to går fra det øvrige felt og stormer mot mål, bøyle ved bøyle. Gramont II ligger en stund et hode foran, men Ellevold biter tennene sammen og presser de siste dråpene ut av Mimi, slik at hun så vidt får kastet seg et hode foran i mål». «Dette var et fantastisk spennende løp fra først til sist, og avgjørelsen øynet ingen før mål ble passert. Men så gikk det også varmt for seg. Det var unge ryttere som sloss om seieren, og det manglet dessverre ikke på hardhendt sjenering dem imellom». Slik journalistikk finner vi ikke ofte i våre dager, kanskje heller ikke slik ridning? Og bare for å ha nevnt det, det var den samme Ellevold (Arne) som 41 år senere sto som trener av Derbyvinneren What Nonsense.

Cato

Det er også fristende å ta med en smakebit av Derby året etter, 1943, i en sesong der det het seg at det ikke lenger var noe særstykke på løpene ble sett av 10 000 mennesker.

Til Derby hadde jockeyklubbens formann hentet hjem fra Sverige sin hest Espoir, som skulle ha vesentlig bedre forutsetninger enn de norske hestene, og som selvfølgelig var en stor favoritt! Men i dette feltet var også Cato, ridd av sin norske trener Robert Bogen. Med halve løpet ridd heter det

Cato vant Derby i 1943. Hans kamp mot svenske Espoir er omtalt i teksten. Trener og jockey på Cato var Robert Bogen, og hesten ble den første Triple Crown-vinner på banen. Da het det ikke 2000 Guineas og St Leger, men Midtsommerløpet og St Halvard.

i Våre Hester, i Kobros penn: «Tempoet er forholdsvis moderat, men i utforbakken på borte langside slipper Bogen Cato fram i god fart. De andre følger på. I motbakken får Cato hvile, mens Torsten og Espoir blir ridd fram til teten. Bogen lar seg ikke affisere av dette, men holder kaldt et rolig tempo til toppen av bakken, der Cato igjen får strekke ut. Ved inngangen til svingen sakter Espoir noe av grunnet en utbrytning, og Torsten blir også satt noe tilbake.

Nå øker Cato jevnt og sikkert på, fulgt av Torsten. Espoir er hurtig kommet i gang igjen, og de øvrige følger på god avstand. Cinderella er sist. Situasjonen holder seg til oppløpets begynnelse, der en ser at Espoir legger an med en kjempemessig spurt. Om litt er han oppe i halen på Cato, men denne svarer øyeblikkelig, og disse to pluss Torsten langer ut mot mål i et rasende tempo, men Torsten må snart gi slipp. Espoir truer stadig mer, og nå er hestene like ved mål. Men nå legger Bogen pisken til, og dette animerer Cato til et drabelig skippertak som bringer han seieren en halv lengde foran Espoir, under øredøvende og endeløs jubel fra publikum, som under den nervepirrende sluttkampen var en kokende gryte av larm og heiarop. Noen veteraner vil sikkert kjenne seg igjen fra denne derbydagen, og yngre vil forstå at det har vært stor stemning på Øvrevoll i 'gamle dager'!

«Men nå legger Bogen pisken til, og dette animerer Cato til et drabelig skippertak som bringer han seieren en halv lengde foran Espoir, under øredøvende og endeløs jubel fra publikum.»

1942

Løp på 17. mai midt under krigen ble en selsom forestilling. Masse mennesker kretset banen, og spillet nådde rekordaktige summer. Hele 377 662 kroner gikk gjennom totoen, enormt mye penger på den tiden. Men ikke et eneste norsk flagg var å se, det passet tyskerne på.

Ole Svartshoel og Askepot II. 12 strake seire tok hoppa, en rekord som fortsatt står.

Vrien balansegang

Vi får la dette klare seg fra krigstiden, men minne om at det utvilsomt var en vanskelig balansegang å holde virksomheten i gang disse årene, også i forholdet til okkupasjonsmakten.

Ved at det ikke ble avholdt amatørlop i krigsårene klarte arrangørene å holde okkupasjonsmaktens rideinteresserte på avstand. Hadde ikke det skjedd ville nok situasjonen blitt en helt annen med hensyn til tilskuertall og deltakelse for øvrig.

Da viser 1945-sesongen et helt annet bilde. Her er amatørlovene i gang, og vi finner to engelske navn på lista: Capt. John L. Hislop, som vant et løp på Valiant, bl.a. i en kamp med major Boyd Wilson, tidligere Grand National rytter. John Hislop var så visst heller ikke noen hvem som helst. Han var

engelsk amatørchampion i 1938 og 1939 før han gikk i krigstjeneste, og fortsatte på samme vis fra 1946 til 1955! At han fullførte det engelske Grand National Steeplechase til 3. plass hører med til bildet, likeså at han seinere oppdrettet vidunderhesten Brigadier Gerard, avshingsten som vant 17 av sine 18 løp i England og Frankrike tidlig i 1970-årene, de fleste i topp selskap. En bedre ambassadør for Øvrevoll enn Capt. Hislop kunne en neppe tenke seg.

Bidrag fra England

Mer enn noensinne var det behov for hjelp i etterkrigsårene for å få i gang virksomheten igjen. Forholdene var nok også preget av store personlige motsetningsforhold som så mange andre steder

i samfunnet, når utefront og hjemmefront skulle gå i samarbeid igjen. Karakteristisk nok var det engelske offiserer i Norge som skaffet havre fra tyske krigslagre, slik at hestene kunne bringes opp i konkurranseform. Skal vi belyse forholdene ved hestematerialet ved et eksempel, kan vi trekke frem den gamle hekkeløper, Moonflaw, som i slutten av 30-årene vant et par hekkeløp uten å gjøre seg særlig bemerket. Etter flere års fravær på galoppbanen ble han pusset støv av og sendt ut i hekkeløp ved starten av 1945-sesongen. Seier til nesten 7 i odds i et tre hesters felt sier sitt når man legger til at Moonflaw var 14 år.

Derfor var det å skaffe nye hester til banen et hovedproblem de nærmeste år. Det lyktes over all

forventning, særlig i form av engelske og irske hester. I 1946 kom en gruppe som i lang tid satte preg på løpene. Blant disse var det mange hopper som ble satt i avl etter hvert, til høyst nødvendig forbedring av stammen.

Derby-feltet 1948. I front ser vi Missouri (Trygve Schøyen) sammen med Skogan II (Reidar Johansen). Deretter følger Capitulation og Vicky, mens vinneren Askepot II og Ole Svartshoel avventer som femte.

1948

Med navnet Askepot II var det ikke rart at det ble en eventyrhest.

Hun vant kriteriet, Derby, Triple Crown (de tre klassiske løp), og hun har rekorden på banen med 12 strake. Askepot II var ubeseiret fra 10. mai 1948 til 19. juli 1949. Og det gikk 51 år før noen kunne gjenta bedriften med å vinne kriteriet og Derby (Valley Chapel i 1999).

50-tallet

Livet vendte tilbake til det normale etter krigen. Oslo Cup førte Ørevolls navn inn på det internasjonale kartet, og vi fikk blant annet besøk av selveste Lester Piggott. Men i 1955 var det en annen engelsk mann som stjal overskriftene ...

Etterkrigstiden

Den enorme oppslutning under krigen, med tilskuertall opp mot 15 000 på vanlige løpsdager, skyldtes i første rekke at andre tilbud ikke var tilgjengelige. Etter freden ble konkurransen langt hardere, og folk strømmet til de store stevnene. At publikumstallet falt ganske drastisk, var således ikke noe å si på. For første gang ble ordet statussymbol et velkjent begrep. Man måtte ha bil, kjøleskap, komfyr, støvsuger og vaskemaskin, og det kraftig økende barnetallet etter krigen, gjorde også sitt til at mange hadde svært lite penger til overs for en hobby som galopp. Faktisk gikk det helt frem til 1961 før omsetningen på Øvrevoll nådde de tall vi hadde under krigen rundt 20 år tidligere.

Oslo Cup

Det løpet som mer enn noe annet satte Øvrevoll på kartet, var uten tvil Oslo Cup. Det startet i det små i 1947. Til å begynne med bar løpet navnene Skandinavisk Grand Prix og Oslo-løpet. I 1954 ble det endret til Polio Cup, en stor suksess med ballongslipp, men først og fremst stor sport. Fra 1955 stanset man på Oslo Cup, og nå fikk man stifte bekjentskap med Lester Piggott. Tidenes mest kjente jockey satt på ryggen av Stratos, og Piggott vant også tre år senere på Orsini. I 1956 vant svenske Norse førstepremien på 100 000 kroner, og Oslo Cup var da ett av de høyest doterte løpene i Europa. I premierekken var det hester fra England, Tyskland og Frankrike. 76 hester var anmeldt til vårt største løp det året.

Mot slutten av 50-tallet klarte man imidlertid ikke å ha en premiesum av en slik kaliber. Allerede i

1960 var førstepremien nede i 15 000, og den store internasjonale interessen forsvant. Men like fullt har det vært mange strålende vinnere av Oslo Cup frem til siste løp ble avholdt i 2004. Flere av disse er omtalt under sitt respektive tiår.

«Nå fikk man stifte bekjentskap med Lester Piggott. Tidenes mest kjente jockey satt på ryggen av Stratos.»

Fra Jubileumsløpet i 1957. Sandringham (Hans Berndt) (til høyre) vinner foran Shooting Star (Alan Jack).

Mange av Øvrevolls yngre garde tidlig på 1950-tallet. Fra venstre: Jon Erik Bache, Else Steen, Else Berntzen, Åge Paus, Ewy Lindrup, Effen Eriksen, Nils Petter Bogen, Eddie Bull og Terje Dahl.

V5-spill

Øvrevoll har gått foran travet på flere områder når det gjelder spill. De to mest populære av de faste spilleformene, V5 og trippel, var i sving på vårt vakre galoppbanlegg lenge før travet adopterte dem. For eksempel kunne man spille V5 fra første løpsdag på Øvrevoll i 1956, mens travet kom etter først i 1964. Da hadde man sett at dette var et spennende spill med flotte utbetalinger, noe Ola Nordmann alltid har hatt sans for. På åpningsdagen 10. mai var det imidlertid nokså forsiktige innsatser. En krone rekka, slik det forøvrig fortsatt er 56 år senere, gjorde nok sitt til at mange var beskjedne i lukene. V5-omsetningen stanset på 14 322 kroner. Ingen klarte fem rette, ei heller fire, så det ble utbetalt 455 kroner til de som hadde tre riktige for rekka Stobnika-Perhaps-Nimbus-Bobinette-Fair Heiress. Allerede gangen etter var det hele 67 spillere som hadde prikket inn rett V5, så håpet steg for at dette var overkommelig.

«Ingen klarte fem rette, ei heller fire, så det ble utbetalt 455 kroner til de som hadde tre riktige.»

1955

Fanny's Pride gikk 52 løp på Øvrevoll tidlig på 50-tallet uten den store suksessen. Flyttet deretter til Leangen, hvor motstanden var enklere. Gikk på fire sesonger i Trondheim 86 ganger på en bane som ble påstått å være tøff for hesteben. I 1955 ble det åtte seire og ni annenplasser på 25 starter, en tøff dame.

1951

Svenske Herodes var storfavoritt i Norsk Derby til 1.23 i odds. Jockey Bruno Nilsson beretter: - Jeg kom ut på oppløpet og trodde vi ledet stort. Da fikk jeg se skygger opp på siden av meg og skjønte at halve feltet var rett i hælene. Herodes ble passert av flere. Min tante, som var til stede, ble så sjokkert at hun mistet stemmen i åtte dager. Noen påsto at en nordmann hadde tatt bort vannbøtta, for så å gi ham vann rett før start. I hvert fall vant han svensk St Leger med 100 meter kort tid etter, så noe rart var det. Bruno Nilsson fikk forøvrig gleden av å vinne svensk Derby som trener 49 år senere med Double Net.

Damenes dag

Vi kan ikke forlate 50-tallet uten å fortelle historien om Peter Townsend. Han ble førstesidestoff i aviser og ukeblader for sin nære tilknytning til personer i det britiske kongehus. Da han ankom Øvrevoll i helikopter, var det for første og hittil eneste gang et klart flertall av kvinnelige tilskuere. Tilstanden ble beskrevet som noe i nærheten av hysteri, og alt av billetter, program, mat og drikke var utsolgt. For å gjøre løpsdagen fullkommen, vant selvsagt Peter Townsend. Han red Farial, i trening hos Ole Svartshoel, og de mange som satset sine slanter på Townsend, fikk pengene drøyt tre ganger tilbake.

Utover de nevnte vinnere, er det nok særlig to norsktrente hester som man merker seg blant de firbente. Cecilie ble etter hvert en topphoppe. I Derby var hun imidlertid ikke mye betrodd og ga pengene nesten 30 ganger tilbake. Senere ble det mer fart over sakene, og som femåring tok hun seks seire, inkludert Michelets Minneløp og Doncaster handicap. Året etter ble det fire gevinster, med Fearnleypøpet og ny seier i Michelets Minneløp som høydepunkter. Cecilie var i trening hos Ole Svartshoel og ble den første hesten på Øvrevoll som nådde 100 000 kroner innrikk.

Flying Friendship hadde ingen lang karriere. Men hans treårssesong gjør at han fortjener en liten omtale. Han tok tre seire på Øvrevoll med Derbyseieren som toppen av kranssekaka. Seier ble det forøvrig også i St Halvard, som to år senere ble

Peter Townsend skapte hysteri da han red på Øvrevoll i 1955. Her på Farial, som vant løpet.

«Tilstanden ble beskrevet som noe i nærheten av hysteri, og alt av billetter, program, mat og drikke var utsolgt.»

Clifford Weller på Cecilie, overraskende Derbyvinnere i 1951.

Stjernemøte i Oslo Cup 1955. Stratos og Lester Piggott (til venstre) slår Croydon og Albert Klimscha med hals.

omdøpt til St Leger. Men det som gjør at vi husker Flying Friendship, er at han var den første norsktrente hesten som vant både dansk, svensk og norsk Derby. Det skjedde i 1958, og Reidar «Raggen» Johansen gjorde en flott jobb som trener. Det er kun fem hester gjennom historien som har maktet å vinne tre Derbyløp, og det er Far West (1950), Sisu (1954), Tinto (1962) og Valley Chapel (1999) som har maktet bedriften i tillegg til Flying Friendship.

Vi avrunder 50-tallet med å sakse fra avisene i 1957, da Øvrevoll markerte sitt 25-års jubileum: «Utviklingen i norsk racing er revolusjonerende. For 25 år siden var det en håndfull ildsjeler, som var fast besluttet på å innføre racing i Norge. Nå opplever vi et løp for 17 av Skandinavias beste fullblodshester, som kjemper om 150 000 kroner. Hvordan skal det bli i fremtiden?»

Skyrock vinner Derby i 1955 med jockey Henry Weston, trener Chris A. Knutsen (til venstre) og eier skibsreder Ludvig G. Braathen, Stall Amazone.

1957

Da Øvrevoll kunne feire 25-års jubileum i 1957, ble det invitert til et jubileumsløp. Til tross for at løpet kun var åpent for skandinavisk-fødte, var dette et populært tiltak. Hele 147 hester ble meldt, trolig det høyeste antallet hester meldt til et løp på Øvrevoll gjennom tidene. Vinner ble Sandringham, mens Derbyvinneren Lillebror var beste treåring som tredjehest.

1958

14-årige Terje Finnbråten skulle 10. juli ri meget gode Skyrock på en 1200 meter. Hesten kom imidlertid løs før start og forsvant ut av baneområdet. Terje fikk lånt en moped og dro etter. Nede ved Bjerkelunden, et par kilometer fra banen, fant han igjen Skyrock, og med litt hjelp ble hesten fraktet tilbake til banen. Og ikke nok med det, Ekvipasjen fikk starte og vant løpet på tangering av banerekorden. En uke tidligere hadde den godeste Terje vunnet med Skyrock over 1400 meter og da på ny banerekord.

Derbyfavoritten Far West ankommer Østbanestasjonen med tog fra Danmark i 1950, leid ut av Leo Rasmussen. Far West stod igjen fem lengder i starten, men vant likevel med hals foran Vendula.

60-tallet

Helt på begynnelsen av tiåret kunne man se Aleppo vinne Norsk Derby på Øvrevoll, mens det sluttet med at Apollo 11 landet på månen. Vi fikk også bivåne en kongelig Derbyseier før tiåret var omme.

Kongelig Derbyseier

På 60-tallet hadde roen senket seg over det norske folket etter et langt mer hektisk tiår forut. En stor forandring for mange kom da NRK åpnet sine fjernsynssendinger 20. august 1960.

Nordmenn fikk på en helt annen måte enn før et innblikk utenfor egne dører. Vi kunne se drapet på John F. Kennedy i november 1963 kort tid etter at det hadde skjedd, og vi fulgte Cubakrisen og Berlinmuren på nært hold. For ikke å snakke om 1900-tallets mest omtalte begivenhet, da Neil Armstrong i 1969 tok steget ned på månens overflate og snakket om «a small step for ...». Kappløpet i verdensrommet var over, men på vår vakre galoppbane fikk vi se mange fine kappløp.

En vellykket bryllupsgave

Her på Øvrevoll tror vi i ettertid at vi vil huske den store omtalen man fikk på grunn av en vellykket bryllupsgave. Da kronprins Harald i august 1968 giftet seg med sin Sonja Haraldsen, ga Norsk Jockeyklub i gave bort to galopphester. Det var toåringene Klipdas og Lord Lark, hvorav sistnevnte gjorde det meget godt året etter. Riktig sterkt ble fokuset på Øvrevoll, da Lord Lark gikk bort og vant Norsk Derby. Dessverre kunne ikke kronprinsparet være til stede, men de stilte opp to uker senere, da Lord Lark deltok i Oslo Cup. Han måtte riktignok nøye seg med femtepremie i et løp som ble vunnet av Patient Boy,

men det var i hver fall ingen annen begivenhet på 60-tallet som ga Øvrevoll så mye spalteplass.

I minneboka vår er det ett løp som sitter bedre på netthinnen enn noe annet. Ikke siden 1958 hadde det blitt norsk Derbyseier, da starten gikk for Norsk Derby i 1966. I det flotte været var nordmenn sultne som aldri før, vi ville så gjerne ta luven av våre skandinaviske venner. Favorittene Svenør, Moneyway og Espoir (samme navn som favoritten i 1943, men altså ikke den samme hesten) passet på hverandre, da Jan Erik «Schumann» Hansen gjorde det vinstgivende draget på Neckman. Han stakk fra de andre ut på oppløpet, og til en jubel undertegnede ikke kan huske å ha opplevd verken før eller siden, vant Neckman overlegent med fire lengder. Det var nok ikke så mange som hadde spilt på 25-oddseren Neckman, men akkurat der og da talte det mer å slå svenskene gule og blå. Eierne, Arild Nyquist, kunne i tillegg til Derbyseieren glede seg over V5-kassa på 105 122 kroner. Mye penger for nesten 50 år siden og mer enn dobbelt så mye som førstepremien i Derby. Derbydagen i 1966 vil forøvrig bli stående i Raggen Johansens tegn. I tillegg til den bejublete seieren med Neckman, vant stallen et stort flatløp med Tiger (Arne Wikstrøm) og Vat 69 Steeplechase med Flying Venus (Terje Finnbråten).

Kronprinsesse Sonja var på Øvrevoll-besøk i 1969. To uker tidligere hadde Lord Lark sørget for kongelig seier i Derby.

1962

13. august gikk det et steeplechase med bare tre hester. Løpet var ikke særlig spennende, dramatikken kom først etter målplassering. Free As Air, som vant med over 100 meter, ble disket for trengning tidlig i løpet. Necessary, annenhesten i mål, ble disket for å ha løpt utenfor banens oppmerking. Dermed ble vinneren Chadwick's Well, slått med nærmere 400 meter!

Gode norske hester

Premiesummene på Øvrevoll på 60-tallet var ikke så høye, og det ble derfor ikke så stort internasjonalt snitt over løpene som det var ti år tidligere. Unntaket var Effekt og Briansk, Moskva Hippodroms to flotte hester, som vant Oslo Cup i 1962 og 1963. Selv med en førstepremie på 30 000, fikk vi altså gleden av å få besøk av disse to topphestene. Ellers ble det stadig mer vanlig med besøk av svenske hester. De var da også ubeskjedne nok til å ta med seg det ene storløpet etter det andre. I 1965 kom det et lite vendepunkt, da Birger Andersen-trente Osiris gikk til topps i Oslo Cup, en bragd han gjentok året etter. På ryggen ved de to anledningene satt unge Hans Holt, som i 1966 også kunne glede seg over å bli jockeychampion på banen. Siden 60-tallet er det kun Arne Wikstrøm (1971) og Espen Ski (fem ganger) av mannlige nordmenn som har klart den bedriften. Osiris vant forøvrig Løvenskiolds minneløp tre ganger, Farrispokalen to ganger, samt Michelets minneløp og Fearnleylepet. Ellers vil vi trekke frem Cicero II og Talisman, begge i trening hos Ole Svartshoel frem til hans død. Cicero II vant Guineas, Oslo Cup i 1967 og var tredje i Derby. Talisman var en ren stayer og vant alt som var av lange flatløp. St Leger, Doncaster handicap, Michelets minneløp (to ganger), Fearnleylepet, Mobil Gold Cup og tre seire i Løvenskiolds minneløp står på Talismans merittliste.

Osiris tok to strake seire i Oslo Cup i 1965 og 1966. Hans Holt satt på ryggen av hesten som ble den eneste norskfødte hesten som maktet å vinne Oslo Cup.

Briansk kom fra Russland og tok seieren i Oslo Cup i 1963. Nikolai Nasibov var jockey på Briansk.

1963

8. august ble et steeplechase vunnet av Mythical Queen og Terje Dahl. Det var imidlertid John Moore og Big Chief som stjal overskriftene. På det første hinderet røk Moores stighbøyer. De fleste ville vel ha brutt løpet, men John Moore var ikke den som ga seg. Han ikke bare fortsatte rittet, men var hele veien med i teten. Avisene skrev at han red så det var en fryd for øyet, i fullstendig balanse med sin hest. Ved det store engelske spranget rumplet Big Chief. John Moore ble kastet fremover, slik at han faktisk så sin hest i øynene. Likevel red han videre som om intet hadde hendt. Helt til siste hinder, hvor Big Chief feilberegnet spranget og styrtet. Sjelden har omtalen vært større for en ekvipasje som ikke passerte mål.

Griffinhestene

Midt på 60-tallet ble det kjøpt inn en rekke hester fra England. Norsk Jockeyklub ordnet med transport og nødvendig papirarbeid, og deretter ble de solgt ut for en overkommelig sum. Til å begynne med gikk de rene Griffinløp, men etter hvert ble mange av dem så gode, at de kunne konkurrere mot eliten. Vi nevner i fleng Mr James, Patient Boy, King Cavalier, Border Nightingale, Valma, Sister Deb, Fashion Trade, Wee Angus, Spica Boy, Jerome, Parmorin og Lucky Chance. Sister Deb og Lucky Chance var i perioden før Prior, Gallic og Heavenly Boss våre beste sprintere, men de som satte sterkest spor etter seg var nok Mr James og Patient Boy. Mr James vant Oslo Cup i 1968 to uker etter at en annen James, St James's, hadde vunnet Derby. En fantastisk dobbeltseier for jockey Arne Wikstrøm. Året etter gikk Patient Boy til topps i Oslo Cup med kronprins Harald og kronprinsesse Sonja til stede. For å gi et lite innblikk i Patient Boys allsidighet, nevner vi følgende: 24. juli i 1969 vant han en 1600 meter mot sterk motstand, 11. august ble det seier i et hekkeløp, mens det ble seier i Oslo Cup 7. september over 2400 meter. Tre gevinster av så forskjellig karakter på halvannen måned er ikke ille!

«Til å begynne med gikk de rene Griffinløp, men etter hvert ble mange av dem så gode, at de kunne konkurrere mot eliten.»

Fem strake

Blant de tobente, var det ikke så mange nye navn som dukket opp. Ole Svartshoel og Birger Andersen holdt fortsatt stand, og Robert Bogen tok sine to siste championater i 1961 og 1962. Mot slutten av tiåret begynte Arnfinn Lund å ype seg i teten blant trenerne, men han ble det mulighet for å komme tilbake til senere.

På jockeysiden var det imidlertid ett navn som dominerte, i hvert fall til å begynne med. John B. Terry tok fra 1961-1965 fem strake championater, og det er det fortsatt ingen andre som har maktet. Senere ble det Hans Holt og Sam Dudley som delte på titlene før vi gikk inn i et nytt decennium.

Kronprinsparets Lord Lark, trener Birger Andersen og jockey Brian Taylor, Derbyvinnere i 1969.

Fire flotte sprintere i tett finish i Norsk Jockeyklubs sprintløp i 1968. Prior (Hans Holt) vinner foran Parole Board (Jan Erik Hansen), Gallic (Sam Dudley) og Sister Deb (Arne Wikstrøm).

Derby fra 1966, Neckman og Jan Erik Hansen vinner Norsk Derby

1963

Becky Taifun viste lite som toåring i 1962 og ingenting som fireåring i 1964. Men i 1963 som treåring var hun fantastisk. Fem seire på seks starter, og ikke hvilke seire som helst. Hun vant Oaks til tross for et tap på 15 lengder i starten og slo hingstene i St Leger med mange lengder. Herluf Hansen trente hoppa.

1964

11. oktober 1964 inneholdt Nadderud løp, et amatørøp over 1400 meter. Cetor vant med Ewy Lindrup, deretter ble det hard familiestrid. Randi Askim tok annen foran Hans Petter Eriksen og med Bitten Askim på fjerde. Randi og Bitten er søstre, førstnevnte nå gift med Hans Petter, mens Bitten etter hvert fikk etternavnet Durant.

Trening på 60-tallet:
Alexander Napier
(bakerst), Trener
Birger Andersen
i midten og Jan
Erik Hansen
(Schumann) til høyre.
Sikkerhetsutstyr
hadde ikke helt slått
an ennå.

70-tallet

Mange gode prestasjoner, men kun én hest fikk stjernestatus. Noble Dancer vant ikke Guineas og Derby, men det meste ellers. Prestasjonene i Prix de l'Arc og senere i USA førte til at også folk utenom galoppmiljøet snakket om Noble Dancer.

Noble Dancers tiår

Sett med globale øyne var vel kanskje 70-tallet det roligste tiåret i hele sekelet. Litt Watergate-skandale skapte riktignok litt røre, det samme gjorde kulturopprøret i Kina og Sovjets innmarsj i Afghanistan. Her på berget var det stort sett også rolig, og på Øvrevoll skjedde det, i motsetning til tiåret etter, ikke så mye som skapte de store overskriftene. Gledelig var det derfor at vi fikk en internasjonal stjerne. Noble Dancer var navnet, og hvis folket skal nevne en galopphest de har hørt om, er jeg overbevist om at Noble Dancer vil toppe listen suverent. Her nøyer vi oss med å nevne at Noble Dancer både var en stjerne mens han løp på Øvrevoll, samt at han fikk enda større status internasjonalt. På Øvrevoll var kanskje hans to seire i Oslo Cup de aller

sterkeste prestasjonene. Fjerdeklassen i Prix de l'Arc fikk store oppslag, og i 1978 ble han kåret til USAs beste hest på gress, det er ingen dårlig attest!

Blant de tolvte var det to navn som sto i fokus. Trenerne Arnfinn Lund og Terje Dahl dominerte nærmest totalt, selv om et par andre også tidvis hadde stor suksess. Men nå skal vi dvele litt ved nettopp Dahl og Lund. De tok fem trenerchampionater hver, og når den ene vant, ble den andre (med ett unntak) nummer to. Arnfinn tok titlene i 1970-1973 samt i 1977, Terje tok de resterende. Ser vi på listen over seire i hovedløp, hadde Arnfinn 40 og Terje 38 hester som gikk til topps i hovedløp. Flere av dem tok mer enn en seier, og totalt ble over 200 hovedløp vunnet av hester fra disse to stallene på 70-tallet. Det blir 20 hovedløp i snitt per år, og det må man kunne kalle imponerende. I Derby tok Arnfinn tre seire med Starry Ho, Mintage og His Lordship, mens Irvine og Brave Tudor vant Oslo Cup. Terje vant Derby med Trainers Seat og Beldale Rep, samt to Oslo Cup med Noble Dancer. At sistnevnte ikke vant Derby, er kanskje det man husker best fra 1975, selv om det nok er dårlig gjort mot Misty. Superhoppa til Raymond Durant var best da det gjaldt den dagen.

Vi kan ikke gå inn på alle vinnerne til våre to toptrenere fra hele tiåret. Noen er nevnt. Men vi tar også med Royal Conductor, Lunds fantastiske hest som slo Noble Dancer i tidenes Guineas, men som dessverre ble skadet. Fra Dahl nevner vi Rodan som en av mange fenomenale polske hester, som først og fremst gjorde seg gjeldende i hinderløp og lange flatløp.

«Gledelig var det derfor at vi fikk en internasjonal stjerne.»

Også en stjerne må ha mat. Her er Noble Dancer på boksen.

Rodan og Terje Dahl vinner et hinderløp i 1974. Av mange flotte hinderhester fra Polen, var nok Rodan kongen.

Fretheims kanoner

Tidlig på 70-tallet hadde Jacob Fretheim sr. en flott stall. Særlig hadde han mange veldig gode stayere. Gunsmoke vant Oslo Cup to ganger og Grip en gang, men vi tror nok likevel Come On Boy var den beste i trioen. Oslo Cup var på den tiden et handicap-løp, og Come On Boy sto ofte hardt inne vektmessig. Vi glemmer heller ikke at Fretheim tok hjem to sterke Derbyseire, i 1972 med Abaris og to år senere med Tuloch. Da Abaris seiret, var det første hoppe som gikk til topps siden Cecilie i 1951. Fretheim avsluttet også tiåret med å vinne Oslo Cup med Coulstry, så det var mange store triumfer også for Skoger-treneren. Hesten som imidlertid sitter aller sterkest på netthinnen derfra, er Brother Tuck. Hvor mange hekkeløp vi sa underveis at «nei, nå ligger Brother Tuck for langt bak, dette kan han ikke ta igjen», det har vi ikke tall på. Han kunne være mer enn ti lengder bak lederen over siste hekk, men en slik finish, det tror vi nesten ikke vi har sett verken før eller siden.

Tuloch og Janos Tandari, vinnere av Norsk Derby 1974.

Abaris etter Derbyseieren i 1972. Trener Jacob Fretheim sr. til høyre, Willie Carson på ryggen og eier Georg Benestad til venstre.

1971

Hvem har tatt den letteste seieren på Øvrevoll. Mange triumfer har vært overlegne, men ingen har gjort det enklere enn Hillgrove. 8. juli i 1971 vant han nemlig Saab steeplechase på walk over! Han var eneste hest til start, og jockey Øivind Kjelstrup trengte bare å cantre hesten over målstreken for å få tilkjent seieren.

Grand National – et høydepunkt

Når Derby var forbi og bladene begynte å falle av løvtrærne, var det en dag vi særlig gledet oss til. Det var ikke bursdag eller julaften, for de dagene hadde mistet mye av barndommens glans. Nei, det var den store Grand National-dagen. Avviklet for første gang i 1970, ofte med fulle felter og stor dramatik. Men først og fremst fantastiske oppgjør og spenning over velvoksne 4500 meter (ja, ett år red de til og med en runde for langt). Åge Paus-trente Sorrento var den aller første vinner, men siden fikk vi bevist gang på gang at våre hester holdt god klasse. Terje Dahl tok tre seire på 70-tallet, med Overdose, Ostiano og Bytow, og han satt selv på ryggen av Overdose og Bytow. Seieren med sistnevnte i 1976 er forøvrig eneste gang Grand National gikk på våren. Det var ingen suksess, for kun fire hester startet og bare to fullførte. Så året etter var løpet tilbake i oktober.

Ett navn står imidlertid aller sterkest i dette løpet. Trener Dennis Holmberg vant løpet hele fem ganger, hvorav fire på rad. Med fem forskjellige hester, alle oppdrettet i Polen, ble han kåret som Grand National-kongen. Vi tar gjerne med navnet på hele kvintetten. Bilard, Trybun, Jenisej, Gianicolo og Jurgo vekker minner hos mange. Det gjør det sikkert også hos Tom Luhnenschloss, som red de to siste vinnerne for Dennis. At polske hester dominerte stort på denne tiden, hadde vi mange beviser på. Ett annet av de store hinderløpene, Vat 69 steeplechase, så polske vinnere seks år på rad fra 1972 til og med 1977.

Det er så utrolig mange hester som kunne ha vært

trukket frem og som sikkert hadde fortjent det. Vi må ta med Askalan, skimmelen som vant Jubileumsløpet da Øvrevoll markerte 40 år i 1972. Han var en meget god miler, som senere gjorde flere sterke hekkeløp. God både på hekk og flatt var også Mexico Bay. Eric L. Warren hadde en knallsterk trio i Samed, Heavenly Boss og Irish Eyes, og Really Rosie nøyde seg ikke bare med 1000 Guineas, men seiret også i det åpne 2000 Guineas. Fra dette tiåret, hvor forøvrig trippelspillet ble fast inventar, mange år før det ble

«Hun ikke bare klarte det, men utklasset feltet med nærmere seks lengder. Personlig får jeg frysninger når jeg en gang i blant minnes akkurat den prestasjonen.»

Norsk Grand National 1978. Vinneren Trybun og John Williams ligger bak til v. på bildet. Trener var Dennis Holmberg, som vant løpet med fem forskjellige hester!

Jubileumsløpet i 1972 ble vunnet av Askalan med David Thomas på ryggen. Trener av den fine skimmelen var Reidar «Raggen» Johansen.

akseptert på travet, har jeg tatt meg den frihet å ta med to spesielle løp. Man samlet ikke lenger på frimerker eller klinkekuler, men prøvde å ta vare på opplevelser. Derfor har jeg tatt med to løp, som sitter så sterkt på netthinnen, at man nesten kunne snakke om at man skulle tro det var i går.

Det første var tidlig på tiåret, Oslo Cup i 1970. Vår egen treåring Flying Elope kom ut på oppløpet sammen med Drumrunie. I 800 meter gikk de hode-hode, og i mål var Flying Elope så vidt først. Brian Taylor og Willie Carson hadde gitt oss en jockeystrid i absolutt verdensklasse.

Helt på slutten av tiåret ble det en liknende sitring. Opatia hadde tapt i 1000 Guineas mot Just Married. Nå var det Hesteierforeningens løp for hopper, og treåringen skulle gi alle topphoppene på Øvrevoll drøsevis med kilo. Hun ikke bare klarte det, men utklasset feltet med nærmere seks lengder. Personlig får jeg frysninger når jeg en gang i blant minnes akkurat den prestasjonen.

Janos Tandari, Walter Buick og Sam Dudley. Tre Jockeyprofiler som hadde stor suksess på Øvrevoll på 70-tallet.

1975

- Og vinneroddsen ble 16.98. Hele Øvrevoll trodde de hørte feil. Storfavoritten Noble Dancer ga nesten 17 ganger pengene tilbake i Pilot Fineliner Cup. Gunnar Schjelderup hadde fått tilbud om å spille Noble Dancer hos engelske bookmakere til Øvrevolls baneodds. Schjelderup la inn en tusenlapp på de øvrige hestene på Øvrevoll og en vesentlig større sum hos bookmakerne på Noble Dancer. Samme hest ga forøvrig 9.46 da han vant Oslo Cup som favoritt-tippet et par måneder senere, så det spørs om han ikke lyktes med et tilsvarende stunt en gang til.

1974

I 1974 gikk den første ryttermatchen mellom Øvrevolls og Bjerkes trenere. Løpet gikk over 900 meter, så de slapp å ri gjennom svingen. Reidar «Raggen» Johansen vant på lynraske Box Lunch, mens kvartetten Frank Martinsen, Brede Killingmo, Tor Wollebæk og Per Henriksen holdt seg i bakgrunnen. Senere oppjet travgutta seg ved flere anledninger.

80-tallet

Det hendte mye på et par år tidlig på 80-tallet. Vi fikk ET (elektronisk totalisator), kom med i riksspillet V6 og fikk i 1984 en etterlengtet flisbane. En avlastning for gressbanen var helt nødvendig, samtidig som sesongen kunne forlenges vår og høst.

Stor sport – og mye annet

Ikke i noe tiår har det skjedd så mye på Øvrevoll som i 80-årene. Med Norsk Rikstotos oppstart i 1982, kom galoppen mer på kartet, og året etter var Øvrevoll med i V6. I 1983 innførte vi ET (Elektronisk totalisator), noe som gjorde spillet langt enklere. Året etter kom flisbanen, en særdeles nyttig avlastning for den etter hvert nokså slitne gressbanen. Ja, så langt gikk det at hele sesongen 1987 ble avholdt uten ett eneste gressløp. Dermed kunne man møte året 1988 med en nylagt og langt mer tidsmessig gressbane.

De ovennevnte momenter skal vi komme nærmere inn på, men vi må ikke glemme at vi fikk se utrolig mye fin sport. Tiåret startet forøvrig veldig spesielt. Den siste løpsdagen i 1979 var nemlig blitt avholdt på snø, og det gikk veldig bra. Derfor bestemte man seg for å prøve med løp på de fire lørdagene i februar, også det på snø. Feltene var ikke så store, men sportslig sett synes vi det var absolutt til godkjent. Derimot var ikke spillet mye å skryte av, og senere har det ikke vært aktuelt å gjenta forsøket.

Den første hesten som satte sine spor, var Rheinsteel. Han vant Guineas, men ble så slått

av stallkameraten Time to Dream i et overpacet Derby Trial. Var kanskje ikke Rheinsteel så god? Jo da, på den strålende augustdagen var han helt suveren i et Derby som ble kraftig preget av Terje Dahl. Rheinsteel, Grau du Roi, Royal Whip og Time to Dream tok henholdsvis 1. 2. 4 og 5. plass. Kun Fretheim-hesten Fire Power hindret Dahl i en firedobbelt triumf. Rheinsteel vant senere Oslo Cup både i 1982 og 1984, han vant Michelets og ble den første hest til å passere millionen innridd på Øvrevoll. Det skjedde da han vant Budstikka Cup i 1984.

Allerede i 1981, året etter Rheinsteel, fikk vi en ny stjerne. Janos Tandari hadde startet opp som trener, og han var gjennom sesongen både jockey og trener for den grå stjernen Dalby Jaguar. Det ble kun fire seire, men hvilke seire! Han ble Triple Crown-vinner ved å gå til topps både i Guineas, Derby og St Leger. Verst ute var han i Derby, der det skilte kun en nesetipp til toeren Sappeur. I tillegg vant Dalby Jaguar også Oslo Cup, og han er fortsatt den eneste som har maktet å vinne både Triple Crown samt Oslo Cup som treåring. En lysende prestasjon.

50-åring med stil

I 1982 var Øvrevoll 50 år. Det ble en verdig og stort sett edruelig markering. 28. juni, to dager etter den eksakte jubileumsdagen, var det stordag med Noble Dancer – Norsk Jockeyklubs jubileumsløp som hovedrett. Løpet ble vunnet av engelske Himorre foran The Tinker, mens Rheinsteel var beste norske på tredje. Ingen hadde rett duo, mens en heldig og dyktig trippelspiller kunne kvittere ut 74 256 kroner for rett rekkefølge.

Året 1983 skjedde det mye. Først ute var innføringen av ET, sagt på en annen måte kom dataverden til Øvrevoll. Slutt var det på gule og grønne trippelbonger, og for totofolket var det en stor lettelse. Granskingen av kuponger måtte nødvendigvis ta tid, men nå fikk man ut odds langt raskere. Det aller første løpet gikk 7. juli, og historisk vinner ble Glenfield med Pia Johansson på ryggen. Pia er fortsatt aktiv som trener, men nå heter hun Høiom til etternavn og holder til i nærheten av Gøteborg.

Rheinsteel vant Derby og Oslo Cup to ganger, og han ble første som nådde millionen på Øvrevoll.

I 1980 ble det arrangert løp på snø fire lørdager i februar. Sportslig gikk det fint, men spillemessig var dette ingen suksess.

Dalby Jaguar (Janos Tandari) vinner Derby, nese foran Sappeur (Paul Cook). Dalby Jaguar vant Triple Crown i 1981 i tillegg til Oslo Cup, det har ingen andre gjort verken før eller siden.

1982

Det er ikke så ofte at en jockey er yngre enn hesten han rir. Men i 1982 skjedde det. Knut Rimstad var trener av Federation, som på den tid var 16 år gammel. 13. mai og 31. mai gikk han to løp med 15 år gamle Bendik Bø på ryggen. Federation gikk flere gode løp i karrieren, men alderen krevde nok sitt.

1986

4-årige Lady Sequoia hadde en frisk sesong i 1986. Hun startet hele 44 ganger det året for sin trener Arne Karlsen, som på den tid holdt til i Sørkedalen. Lady Sequoia var først i mål seks ganger, men ble en gang disket for undervekt. Men hun fikk seier i juni og seier på finaldagen 15. desember. Litt av en jernhoppe. 44 starter på samme bane i samme kalenderår er det nok ikke mange som har slått, uansett hvor i verden vi befinner oss.

Rikstoto og V6

Norsk Rikstoto ble stiftet i 1982, og samtidig med at Øvrevoll fyller 80 år, kan Rikstoto feire sine første 30. I oktober 1982 startet man med V6, og 31. juli året etter var turen kommet til Øvrevoll. En hel V6-omgang var blitt tildelt, og løpsdagen ble en sportslig suksess. Den aller første V6-vinner på banen ble Lawnswood Cutter, eid av Stall Sparess, i trening hos Are Hyldmo og ridd av Trond Jørgensen. For kuriositetens skyld tar vi med hele rekka: Lawnswood Cutter–Greenkeeper–Trifling–What Nonsense–Fast Hussar–Dolmen. De neste ukene besto V6 av fem travløp og ett galoppløp, før det igjen var full runde 11. september. Dessverre var ikke spillet like bra som sporten, så det ble reist en del kritiske røster i travmiljøet om å ha galoppen med i riksspillet. Uten at det var noen stor overraskelse.

På Derbydagen var selve Derbyløpet et V6-løp. Hollering tok teten og dro unna i knallhardt tempo. 200 meter før mål var rømlingen innhentet av What Nonsense, og alle ventet at han skulle gå i fra til sikker seier. Hollering svarte imidlertid opp, og i en av de tetteste Derbyfinisher, var det først ti minutter etter målpasering, at What Nonsense kunne utropes som vinner. Han ble dermed V6-vinner for annen gang og fikk litt preg av å være rikskjendis.

Flisbanen

Ledelsen på Øvrevoll hadde lenge sett at gressbanen begynte å bli slitt. Det var løp i gang fra tidlig på våren til sent på høsten. Man trengte en avlastningsbane for å ha mer tid til å gjøre i stand gressbanen mellom slagene. Arbeid ble satt i gang med å anlegge en flisbane på innsiden av gressbanen, og til sesongstart 1984 var den klar. Den hadde nok ikke satt seg helt, men før man tenkte seg det, ble det bruk for flisbanen. Mandag 21. mai skulle løpene opprinnelig ha gått på gresset, men store nedbørsmengder gjorde bortre langsida ubrukelig. Steeplechaset og to løp over 900 og 800 meter gikk på gresset, resten ble flyttet. Innspurten i steeplechaset la man til flisbanen, og Morten Reinert på Great Gatsby var derfor den første som passerte målstreken i et løp på flisbanen. Men den første vinner hvor hele løpet gikk på flis, var Alcanon, ridd av Chris Cordrey og i trening hos Børje Olsson.

Flisbanen, som med årene ble mer sand og mindre flis, viste umiddelbart sin store nytte. Særlig var den god å ha i begge ender av sesongen. Det var mulig å forlenge sesongen vår og høst med flomlys på banen, men kanskje ble man litt vel ivrige. Det toppet seg i 1986, da avholdt man 79 løpsdager! Stort sett hver mandag og torsdag i sesongen ble brukt, som nå med noen søndager til de aller største løpsdagene. Men rovdriften på gressbanen var stor, og noe måtte gjøres.

– Vi hadde ikke noe valg, sier Bjørn Randby, på den tiden styreformann i Norsk Jockeyklub.

– Det var ikke like populært i alle miljøer at vi rimelig kjapt besluttet å gjøre noe drastisk med gressbanen. Noen hadde kjøpt dyre hester i den tro at de skulle starte på gress, men banen tålte rett og slett ikke mer. Derfor brøt vi av sesongen på gress i september 1986 og besluttet at hele sesongen 1987 skulle avholdes på flis. I ettertid er jeg glad for at vi fikk

Wildvogel var i flere år en av banens topphester på lang distanse.

gjennomført dette, selv om det utvilsomt medførte noen ubehageligheter underveis, sa Randby.

Hyldmos store dag

Tilbake til det sportslige, tar vi en liten stopp i 1984. Trener Are Hyldmo hadde ikke holdt på så lenge og fikk nærmest en flying start. På Derbydagen klarte han kunststykket å vinne Peugeot Pokalløp og Norsk Derby i løpet av en time. Hestene het Lots of Skill og Winning Flush og svarte så absolutt til navnet. Ellers var som i tiåret før Terje Dahl og Arnfinn Lund dominerende. Terje tok de syv første championatene (i 1985 ble Trine Meling champion, men det er vel neppe feil å si at Terje hadde en finger med i spillet på stallen), mens Arnfinn ble champion i 1987, 1988 og 1989. Det er utrolig hvor dominerende disse to trenerne var i to decennier, og at Arnfinn i 2011 kjempet om et nytt championat, er rent ut sagt beundringsverdig. At han tok tittelen i 1987, og da kun på flis, var ikke minst Sunorius' fortjeneste. Han var suveren Triple Crown-vinner, den siste som klarte den bragden siden Without Fear klarte det i 2011. Blant jockeyene var det de to store fra totalisten, Walter Buick og Janos Tandari, som førte an. Begge tok fire championater på 80-tallet og etterlot stort sett smuler til de øvrige.

Vi avslutter tiåret med å nevne noen firbente, som tidvis viste glimt av klasse. Sand Ship og Sunset Boulevard vant hvert sitt Oslo Cup, sistnevnte også Noble Dancer. Wildvogel tapte som en del andre favoritter i Derby, men vant både St Leger og Michelets. Han gikk dessuten flere strålende løp utenfor Norges grenser. Call to Honor tok to triumfer i Michelets, og Ash Warrior var en flott miler som blant annet seiret i Noble Dancer. Over hinder tar vi med, i tillegg til de tidligere nevnte, Nils Petter Bogens stjerne duo Oviedo og Serafin. De vant løp i bøtter og spann og hadde særlig mange vellykkede toktar til Tyskland.

Vi må heller ikke glemme superhoppa Tramp, i trening hos Knut Engan. Hun vant tre av de fire første utgavene av Klaveness' Minneløp, og Tramp ble også vår første gruppevinner. I 1988 vant hun gruppe 3-løpet Grosser Philips Preis i Hamburg. Vi synes hun kan være en verdig overgang til 90-årene.

«Med Norsk Rikstotos oppstart i 1982, kom galoppen mer på kartet.»

Lawnswood Cutter og Trond Jørgensen vinner tidenes første V6-løp på Øvrevoll 31. juli 1983.

Alcanon og Chris Cordrey ble den første vinneren på flisbanen.

Are Hyldmo fikk sin første Derbyvinner da Winning Flush og Gunnar Nordling gikk til topps i 1984.

1989

Noen hester er vinnertyper, andre nærmest antivinnere. I 1989 tok Pål Nordbye-trente Sydon 11 annenplasser, det høyeste antallet av den plasseringen vi har funnet på én sesong. Et godt stykke ut i november kom endelig seieren. Da den først kom, ble den klar med drøyt tre lengder til annenhesten. Nina Bjercke red i seiersløpet.

90-tallet

Erik O. Steen hadde kjempet lenge for å få en Derbyseier, men det hadde ikke lyktes før i 1993. Da var det klart for Lorofino, som et par uker tidligere hadde vunnet Svensk Derby. I Norsk Derby var han storfavoritt, og Lorofino var helt suveren.

Endelig for Steen

Tiåret startet med bråk i Midt-Østen og endte med like mye trøbbel på Balkan. Her hjemme gledet vi oss over et vellykket OL på Lillehammer. På tre vinter-OL på 90-tallet slo vi Sverige 30-3 i antall gullmedaljer, godt å ha i bagasjen om svenskene skulle ha noe annet å skryte av.

Wido Neuroth hadde vært med i hetluften en stund, men det var på 90-tallet Wido virkelig kom frem i rampelyset. Han vant svensk Derby med Trivial Pursuit og Lorofino, og endelig lyktes det også i Norsk Derby. Man unte både Wido og Stall EOS en triumf, og i 1993 var det ikke lengre noen tvil. Lorofino slo Last Attempt med 25 lengder, og det var mange lykke-ønsker til trener og eier. Erik O. Steen hadde vært med i gamet i over 30 år, og alle gledet seg med ham over en slik triumf. Mot slutten av tiåret ble det enda sterkere dominans for Neuroth. I 1998 vant han dansk og norsk Derby med Brown Ale, samt den svenske utgaven med Exaltation. Året etter tok Valley Chapel alle tre titlene, hvilket betyr at Wido tok seks strake Derbyseire i Skandinavia!

Mens vi er inne på Derby, er vi nødt til å nevne en annen torent utøver. Gunnar Nordling hadde fire Derbyseire før tiåret startet og doblet det tallet. I 1993, 1994, 1996 og 1997 ble det seier med henholdsvis Lorofino, Duty Time, Inchrory og Parthe, og med åtte gevinster i Derby, kan ingen matche Gunnar som jockey. Som trener har Ole Svartshoel det samme vinnertallet.

Stor glede da Lorofino vant Derby i 1993. Wido Neuroth og Gunnar Nordling kunne juble.

Inchrory vant Derby i 1996 og ble eneste hest som klarte å vinne Oslo Cup tre ganger.

Yvonne champion

En jockey som ikke vant noe Derby, men som hevdet seg med glans og ga Øvrevoll stor publisitet, var Yvonne Durant. I 1993 ble hun vår første kvinnelige champion, en bedrift hun gjentok de to neste årene, samt i 1997. Det er fortsatt ingen andre kvinner som har maktet å bli jockeychampion på Øvrevoll, men det kan nok kun være et tidsspørsmål før det skjer. I 2006 var Mette Hanssen kun færrer annenplasser enn Espen Ski fra å ta tittelen, og flere andre ligger i vannskorpen. Som en hyllest til alle de fremragende kvinnene som har gjort en stor innsats på Øvrevoll, har vi valgt å omtale Yvonne litt mer på annen plass.

Topphesten Inchrory

I tillegg til Lorofino og Valley Chapel, er nok Inchrory den fribente utøveren som satte sitt sterkeste preg på 90-tallet. Han var klart best i sin årgang, med seier både i Guineas og Derby som treåring. Minst like imponerende var imidlertid at han i de tre påfølgende årene maktet å gå til topps i Oslo Cup. Ingen andre klarte kunststykket å vinne Oslo Cup tre ganger, og Inchrory gjorde det gjerne på den tøffe måten. Høyt tempo på tung bane trakk luften ut av motstanderne, og over mål var det øvrige feltet langt bak.

Utover de allerede nevnte, var det ikke så mange hester innenfor dette tiåret som dominerte norsk galoppsport over tid. Silvestro, Red Hero og Laila Alawi (sistnevnte i dødt løp med Ballet Prince) vant hvert sitt Oslo Cup, noe danske Kateb maktet to ganger. Philidor, Coneybury og Kill the Crab vant

alle en utgave av Marit Sveaas' Minneløp, og særlig sistnevnte kunne nok ha fått en fenomenal karriere om alt hadde klaffet. Vi glemmer ikke Neuroth-hoppas kamp mot tyske Artan i Derby. Janos Tandari og Mark Larsen fightet helt til målstreken, med Artan det lille nødvendige foran.

Andre Derbyvinnere, som var langt mer overlegne, var nevnte Lorofino og Duty Time. Begge disse kunne nok imidlertid ha fått langt mer motstand om den hardeste utfordreren hadde vært meldt i Derby. Lord Chief Justice slo Lorofino med klar margin i Pilot Fineliner en måned før Derby, og Dulford Lad var godt foran Duty Time i St Leger et par uker etter Derby. Ingen skygge over Derbyvinnerne, men det er i hvert fall helt sikkert at fighten hadde blitt langt hardere om de to utfordrerne hadde vært på plass.

Far og datter

En prestasjon som er verdt litt omtale, er St Leger fra 1991. Raymond Durant, som forøvrig tok sitt eneste trenerchampionat dette året, satte seg opp på Timbilyn i en alder av 58 år. En av de hardeste konkurrentene var Helensville, med hans 21-årige datter Yvonne på ryggen. Under stor jubel holdt Timbilyn unna til seier foran nettopp Helensville, og det er vel ikke utenkelig at det er første og eneste gang at et klassisk løp har vært en strid mellom far og datter.

Kill the Crab var vår beste hoppe i annen del av 90-tallet.

Pappa Raymond Durant og datter Yvonne Durant tok første og annen i St Leger i 1991.

«Det er vel ikke utenkelig at det er første og eneste gang at et klassisk løp har vært en strid mellom far og datter.»

1994

Trond Jørgensen opplevde en av sine aller største dager 28. april i 1994. Som eneste jockey på Øvrevoll gjennom tidene klarte Trond å vinne samtlige løp i V5. I de to siste avdelingene ble det hard fight, men akkurat den dagen var Trond ustoppelig. Vi bringer rekka som gjorde Trond historisk: Bi Vendome-Lets Dance-Bustala-Stage Artist-Six Pack Beer. Noe stort sjokk var det ikke for spillerne, for V5 ga bare 353 kroner. Selv om det sto i årsrevyen til Trav og Galopp at Trond hadde lagt opp i 1997, er han fremdeles aktiv i en alder av 56 år.

1992

På Derbydagen i 1992 var det ikke så lett å være spiller. Aller tøffest var det i hovedløpene. Først vant Rose of Miami den andre utgaven av Marit Sveaas' minneløp, deretter sjokket dansk-trente Reflection i Derby. Det førte til en DD-odds på 2743.92, den klart høyeste DD-oddsen i banens historie. Reflections vinnerodds ble 46.69, og det er den klart høyeste vinneroddsen i et Derby (eneste over 30). I V5 ble det utbetalt 602 556 kroner til en heldig og dyktig spiller, som var solid rekord den gang. Trippeloddsen i Derby på Reflection-Bi Majestic-Black Hero ble 8419.00, heller ikke den var særlig lettløst.

I 1997 talte Derbyfeltet bare åtte hester, men tre av disse ble senere topphester på hvert sitt felt. Parthe vant både dansk og norsk Derby, og hardtsatsende Stall NOR kunne glede seg over flotte triumfer. Trener på den tiden for Stall NOR-hestene var Tony Frick, som måtte gi tapt for kreften og døde så alt for tidlig.

De andre som senere viste klasse var Rambo Flyer og Mortens Prospect. Rambo Flyer vant Champion Hurdle både i 98 og 99 og holdt stand langt inn i neste tiår. Så suveren var han, at han i våre øyne er banens beste hekkeløper gjennom tidene. Mortens Prospect fikk hilse på kong Harald allerede som toåring, da han vant kriteriet. Som stort sett alle treåringer ble han matchet mot Derby, men det skulle vise seg at det var sprinter han var. Mortens Prospect holdt stilen som en av våre beste sprintere også etter at vi passerte år 2000, ikke minst på sandbanen. Apropos sprint, det tok litt tid før man fant ut at også Pistachio hadde en sprintkarriere foran seg. Han vant tross alt Guineas og var annen i Derby bak Valley Chapel, men han blir husket mest for sine innsatser i korte løp. Men det kommer vi tilbake til i omtalen etter at vi gikk inn i et nytt millennium.

Tre titler

Vinner man tre titler innenfor et decennium, er det verdt litt spalteplass. Arnfinn Lund tok tre trenerchampionater og var nesten på høyde med Wido Neuroth. Sitt siste championat tok Arnfinn i 1998, men han har vært med i toppen mange ganger etterpå. Manuel Santos vant tre jockeytitler og var

nesten på høyde med Yvonne Durant. Trener Jacob Fretheim sr. tok tre kjappe Oaks-seire med Lady Fonteyn, Cowrie og Turf Turtle, og av de firbente må vi nevne Mr Toto, som blant flere triumfer vil bli husket for tre strake seire i Fearnleyløpet. Albaran leverte også mange flotte innsatser, men han var langt bedre i Sverige og Danmark enn på Øvrevoll.

Rambo Flyer med John McLaughlin på ryggen. Etter vår oppfatning den beste hekkeløperen på Øvrevoll gjennom tidene.

Pistachio ble toer i Derby bak Valley Chapel. Senere ble han en glimrende sprinter.

To sentrale personer på Øvrevoll. Erik O. Steen (til venstre) og Einar Nagell-Erichsen i trivelig passiar.

Manuel Santos tok tre championater som jockey på 90-tallet. Her med Lady Fonteyn. Til venstre for hesten står trener Jacob Fretheim jr., og eierne Cecilie Moltzau Fauske og Trygve Fauske er også på plass.

1990 til 2000

Coney Island gikk sitt første løp i 1990 og sitt siste i 2000. Totalt endte han opp med 71 ganger på trippelen, hvorav 67 på Øvrevoll. Det er den hesten med flest trippelplasser på banen, i hvert fall som vi har kommet frem til.

2000 frem til i dag

Vi er ikke mer enn snart 12 år inn i det nye milleniet, men når vi kikker oss tilbake til nyttårsaften 1999, har det jammen skjedd ganske mye allerede. På Øvrevoll har våre firbente dominert stort i skandinavisk målestokk

Nytt millenium – nye muligheter

Den første hesten som gjorde seg bemerket på Øvrevoll, var Barrier Reef. En flott galoppør, som var i særklasse blant treåringene. Han tok seks strake seire før han ble knapt slått av Valley Chapel i Stockholm Cup. Ingen av seirene var på mindre enn fem lengder. I Guineas hadde han seks lengder til annenhesten, i Pilot Fineliner skilte det 11 lengder, mens det var åtte lengder til nest beste i Derby. Uten skadene som dukket opp, er vi sikre på at Barrier Reef var blitt husket som en av de store gjennom alle tider.

Valley Chapel var kjempegod på slutten av 90-tallet og fortsatte i samme stil. Hans aller sterkeste sesong var i 2001. Hans fem starter i Skandinavia ga seire i Oslo Cup, Scandinavian Open, Marit Sveaas' Minneløp og Stockholm Cup. En utrolig prestasjon. At han fikk sitt minneløp, er intet annet enn rett og rimelig.

Utover Barrier Reef fraviker vi for en kort stund prinsippet om å holde oss til Øvrevoll. Toårige Pretty Girl gikk nemlig et fantastisk løp på Newmarket til annen bak topphesten Mozart og var med den prestasjonen med på å sette Øvrevoll på galoppkartet.

Stor oppstandelse da Barrier Reef vant Derby i 2000. Kim Andersen satt på ryggen til Derbyvinneren, eid av Ursus Racing Ltd.

Pretty Girl, trener Wido Neuroth og eier Einar Nagell-Erichsen etter seieren i 1000 Guineas.

«En utrolig prestasjon. At han fikk sitt minneløp, er intet annet enn rett og rimelig.»

Valley Chapel etter Derbyseieren i 1999.

Firello og Trond Jørgensen. Ikke mange slo Torgersen-hesten på en god gressbane på distanser rundt 2000 meter.

«En utrolig fighter som det var moro å se i banen.»

Norskoppdrettede stjerner

Vi synes at det alltid er litt ekstra moro når norskoppdrettede hester blir stjerner og spiser kirsebær med de store (hvis hester liker kirsebær da). I 2001 fikk vi for første gang se gruppeløp på Øvrevoll. Polar Cup og Marit Sveaas' Minneløp ble oppgradert til gruppe 3-løp, ikke minst takket være iherdig jobbing av daværende direktør Harald Dørum. Waquaas og Valley Chapel vant de første utgavene, men norske Martellian var bare knapt slått av Valley Chapel. Året etter gikk han helt til topps. Han spurtslo Bellamont Forest og Valley Chapel i en tett strid og ble første norskoppdrettede gruppevinner på Øvrevoll.

Senere har flere andre hjemmeproduserte fulgt flott opp. Tim Fox og Nicki Hill har vist både klasse og en utrolig holdbarhet, og senere var det Funny Legend, Firello og Theatrical Award som har levert varene. Og hvilke prestasjoner de har stått for! Funny Legend var på sitt beste i særklasse Skandinavias beste

hoppe. På Derbydagen i jubileumsåret (75 år) gikk fantomhoppa til topps i Marit Sveaas' Minneløp, og motstanderne var nok glade for at dette ble hennes siste sesong. Funny Legend har nemlig aldri vært bedre enn rett før hun la galoppskoene på hylla. Fem millioner inkludert bonus har hun løpt inn på kontoen.

Firello er Wera Torgersens stjerne tvers gjennom. På en god gressbane over 2000 meter ville vi ikke ha veddet på at han ikke kunne ha slått alt og alle. En utrolig fighter som det var moro å se i banen.

Da Funny Legend la opp, gikk det ikke lang tid før en ny norskfødt hoppe sto klar. Theatrical Award tok en bejublet Derbyseier i 2008, og da man året etter så frem til en knallhard fight i Marit Sveaas' Minneløp mellom Appel au Maitre og Chicken Momo, ble svaret Theatrical Award. Hun avsluttet sin karriere i 2011 og venter nå føll med nettopp Appel au Maitre.

To gode hester av norsk oppdrett. Nicki Hill og Pascolina da Costa vinner foran Tim Fox og Espen Ski.

2002

Dødt løp er ikke så vanlig på Øvrevoll. Det skjedde to ganger i 2002, og det pussige var at Ario, trent av Hallvard Soma, var involvert i begge finishene. 30. mai gikk han dødt løp med Viviente. Nicholas Cordrey red Ario, mens Pascolina da Costa (den gang Pinto) satt på Viviente. 1. august var det umulig å skille Ario og Musadif. Da var det henholdsvis Yvonne Durant og Per-Anders Gråberg som kjempet hardt. Så vidt vi har klart å bringe på det rene, er Ario den eneste som har gått dødt løp to ganger på en og samme sesong.

2008

At hester starter over 200 ganger, hører til sjeldenhetene. Men i 2008 passerte Country Player denne milepælen. Han 'bommet' på jubileet ved å vinne sitt løp nummer 199, men det var jo ikke så dårlig det heller for hesten som var i trening hos Merete Rønås.

Theatrical Award og Carlos Lopez vant både Derby og Marit Sveaas' Minneløp.

Norskoppdrettede Funny Legend og Fredrik Johansson feiret mange triumfer sammen. I flere år var Funny Legend banens beste hoppe.

Arnfinn og hans hopper

Navnet Arnfinn Lund finnes nok et og annet sted i denne boka. Kanskje ikke så rart når vår galoppnestor i skrivende stund nærmer seg 77 år og nærmer seg 55 år som trener. Høsten 2002 passerte han milepælen 1 500 seire som trener i Norge (inkludert Leangen). Noen måneder senere hadde han levert bedriften kun med tanke på Øvrevoll. Ingen andre har ennå passert 1 000 seire, og trolig er det vel bare Wido Neuroth som kan nå det tallet innen overskuelig fremtid. I

tillegg til sprinteren Pistachio og Derbyvinnerne Bye Bye Loev, Negra del Oro og Without Fear, har vi latt oss imponere av Arnfinn Lunds utrolige evne til å trene frem topphopper. Ikke alle de som her nevnes hører riktignok hjemme etter år 2000, men at alle disse hoppene har hatt tilhold i en og samme stall, det er intet mindre enn imponerende. Heavy Loaded, Top Cat, Laila Alawi, Ask Again, Let Be, Sangelin, Nijsha, Negra del Oro, Dipple, Tawoos, Romola,

Entangle har siden 2009 vært vår beste hoppe og uten tvil en av de beste hoppene gjennom tidene. Her vinner hun Polar Mile Cup i 2012 med Jacob Johansen.

2010

Half Pint Bill vant Øvrevoll Mile Cup tre ganger, senest i 2010. Det mest oppsiktsvekkende er at han hadde startnummer 13 alle gangene! I 2011 ble det Pilgrim som gikk til topps, og han hadde selvsagt også startnummer 13.

Kutbeya og Miss the Boat er 13 Lund-hopper fra ikke alt for fjern fortid, og da har vi spart litt ekstra plass til Entangle. Som treåring vant hun både Oaks og 1000 Guineas, og i 2011 tok hun sin hittil viktigste seier. Etter å ha tapt Marit Sveaas' Minneløp med liten margin året før, lyktes hun nå å holde unna for en hardt angripende Sir Lando. Entangle har vunnet et stort antall hoppeløp, og vi håper å se mer til henne i de kommende sesonger.

Mens vi er innom stallen til Lund, må vi også nevne Chicken Momo og Without Fear. Førstnevnte var fenomenal som treåring, men forsvant. Det håper vi at Without Fear ikke vil gjøre. Nils Petter Gill, som hadde en stor sesong i 2011, fikk oppleve seier både i Svensk Derby, samt vinne Triple Crown. Dette var noe Gill hadde som store mål, nå kom de med på cv-en.

Miss the Boat var svært god på sitt beste. Hun er den eneste hoppa som har vunnet Walter Nilsens Minneløp. På ryggen Pascolina da Costa.

2011

Mens vi er inne på 'ulykkestallet' 13. Arnfinn Lund hadde en strålende Derbydag i 2011. Han vant Derby med Without Fear, Marit Sveaas' Minneløp med Entangle og sprintløpet med Alight. Alle de tre nådde målstreken først med startnummer 13.

Mer fra Wido

Ved siden av nevnte Valley Chapel, Funny Legend og Pretty Girl, har Wido Neuroth også bidratt med en anstendig mengde topphester. En som var på vei mot stjernene, var Arlberg. Han var suveren som toåring og ubeseiret etter tre Guineas-seire året etter. Så kom skaden i svensk Derby, og tragisk nok var det hele over på kort tid. Wido har hatt gode kort i Shaisa, Kimola, Royal Experiment, Farouge og Nobileo blant mange andre. Men det er et par Stall Perlen-hester som må nevnes foran de øvrige. Aller sterkest lyser selvsagt Appel au Maitre. Som treåring var han suveren både i Svensk og Norsk Derby, og han var også alene på fotoet i Stockholm Cup. Den triumfen gjentok han året etter, da det også ble seier i Marit Sveaas' Minneløp. Likevel er

det hans mange sterke løp i Tyskland, blant annet med en knallsterk annenplass i et gruppe 1-løp, som gir ham den største statusen. Stall Perlen (Bente og Magne Jordanger) har også sett Sir Lando levere mange sterke innsatser, men det er først nå i 2012 det virkelig har løstnet.

Før vi forlater Wido Neuroths stall, må vi også nevne Touch of Hawk. Stall E og F, med Terje Finnbråten som primus motor, vant Norsk Derby og St Leger og var ikke langt unna Triple Crown (toer bak Chicken Momo i 2000 Guineas). Han tok seg av Marit Sveaas' Minneløp i 2010, men ble hardt skadet under Stockholm Stora Pris året etter.

Appel au Maitre og Fredrik Johansson feiret mange store triumfer sammen. Ikke minst leverte han en rekke sterke løp i Tyskland.

Jubel for Alyshakeys, Wido Neuroth, Manuel Santos og Stall Trick or Treat etter seieren i Polar Cup 2010.

I 2005 ble det rally-jubel da Bye Bye Loev vant Derby. Her jubler eierne Nils Petter Gill og Petter Solberg med trener Arnfinn Lund og jockey Lennart Hammer-Hansen.

Rally-jubel

Nils Petter Gill har hatt mange fine hester, både alene og sammen med andre. Vi kan nevne Derbyvinnere som Barrier Reef, Harrier, Bye Bye Loev og Negra del Oro i tidsrommet 2000–2006. Da han gjorde trekket med å få med rallykongen Petter Solberg inn i galoppporten, ble det fart over sakene. Ørevoll fikk spaltemetre i storavisene, og særlig da Petter selv var til stede under det svenske 2000 Guineas med Ihla Grande, samt vår egen Derbyseier med Bye Bye Loev, tok det helt av. Dette var veldig bra PR for Ørevoll, og i det hele tatt å assosiere oss med kjente idrettsstopper, eventuelt knytte oss sterkere til en klubb som Stabæk, er nok neppe så dumt.

2011

Etter sesongen 2011 var det avholdt gruppeløp på Ørevoll 23 ganger. Marit Sveaas' Minneløp 11 ganger, Polar Cup 11 ganger og Walter Nilsens Minneløp en gang. Merkelig nok har ingen hest til nå vunnet mer enn ett gruppeløp på banen, altså er det 23 firbente vinnere. Hvem blir den første som tar sin andre gruppeseier?

Espen og Rune

To nordmenn, som gjorde seg stadig mer bemerket utover i det nye tusenåret, var Espen Ski og Rune Haugen. Espen ble champion for første gang i 2005, og han gjentok bedriften året etter. Da var det 34 år siden en nordmann blant herrene hadde lykket med å ta tittelen. Det var Arne Wikstrøm i 1971, men vi glemmer selvsagt ikke at Yvonne Durant ble jockeychampion fire ganger på 90-tallet. Totalt har Espen vunnet tittelen som mestseirende jockey fem ganger, og det er kun Janos Tandari og Walter Buick som har flere championater. Han har ennå ikke vunnet Norsk Derby, så det er nok et løp herr Ski har veldig lyst til å gå til topps i.

Rune Haugen har hatt base flere steder, ikke minst gjorde han det bra på Tanum. Men da samarbeidet med Stall NOR ble innledet, og Rune flyttet til

Skoger, ble det virkelig fart på sakene. Han ble trenerchampion i 2004, og den bedriften repeterte han i de to neste årene. Av mange gode hester, tenker nok mange på hans syd-amerikanske innkjøp. Men alle i kvintetten Sagittarius, Steve's Champ, Alpino Chileno, Mick Jerome og Storm Trooper har hatt suksess, og senere dukket Tertullus og Giant Sandman opp.

Rune Haugen og Espen Ski har feiret flere store triumfer sammen. Her sammen med Giant Sandman, som i skrivende stund er banens ledende sprinter.

Niels Petersen tok sitt første championat i 2011. Det kan fort bli fulgt opp av flere.

Girl Power. Females Fun og eierne i The Female Club. På ryggen sitter Benedicthe Halvorsen, og til venstre for hesten trener Cathrine Erichsen. Hun er eneste kvinnelige trener på Øvrevoll med over 200 seire.

Petersen i siget

Niels Petersen har satsset hardt i mange år, men det var først i 2010 at omslaget kom. Da ble det Derbyseier med Go Go Gadget, mens Bank of Burden tok seg av St Leger. I 2011 var det sistnevnte som sto i spissen for den danske treneren da han tok sitt første championat på Øvrevoll. I fem av de største løpene for eldre hester i Skandinavia ble det tre seire, en annen og en tredje. Seirene kom i Walter Nilsens Minneløp, Valley Chapel Memorial og Stockholm Cup. Golden Memory og Manchester hadde også en fin sesong, og det blir spennende å se om de klarer å følge opp når de møter den eldre eliten.

Denne bolken avsluttes med litt om hekkesporten på Øvrevoll. De siste årene før jubileet har det ikke en gang lykket å avholde et tosfret antall hekkeløp på Øvrevoll. Synd, synes mange, mens andre mener at man må se realiteten i øynene. Uansett, hekkeløp med en viss størrelse på feltet, er morsomt. Rambo Flyer dominerte voldsomt i starten på tiåret, siden fikk Twiddel Turn ta over hegemoniet. Deretter fikk to Derbyvinnere, Lights Out og Mick Jerome, vist sin klasse også over hindrene, mens Omoto Sando har vært eneren de siste årene. Nå kan det synes som om tronen kan være ledig, for sistnevnte begynner så smått å dra på årene.

Twiddel Turn vant hele seks hekkeløp i løpet av et par sesonger. Her med Sean Curran på ryggen.

2002 til 2011

Onkel Blaa vant sitt første løp i oktober 2002 og sitt siste i 2011 (i hvert fall så langt). Han er etter det vi har kommet frem til den eneste hesten som har vunnet løp i ti sesonger på rad, oftest med Kristin Arnkvern på ryggen.

Bank of Burden vant Walter Nilsens Minneløp, Valley Chapel Memorial og Stockholm Cup i 2011. Med den fasiten ble han årets hest, her med Per-Anders Gråberg på ryggen.

På dirttrack-banen med Danzing Reef og Kim Andersen i front, bak følger (fra høyre) No More Fuzz og Fredrik Johansson, Carius og Marie Fretheim, Naja og Zoltan Benedek og lengst til venstre Becky's Choice og Benedichte Halvorsen.

To legender

Noble Dancer

Sent på høsten 1974 debuterte Noble Dancer i et ordinært toårsløp på Øvrevoll. I årboka ble det skrevet at han var et stort talent, som neppe sto distanse. En ikke helt korrekt vurdering, skulle det vise seg.

Totalt vant Noble Dancer 9 av 12 løp på Øvrevoll. Han tapte hver sin gang for topphestene Colombian Friend (ga vinneren tre kilo), Royal Conductor (knallduell i 2000 Guineas) og Misty (Derby). Ingen skygge over Misty, men Eric Eldin red vel ikke ett av sine aller beste løp den dagen på Noble Dancer. Forøvrig vant han Oslo Cup både som tre- og fireåring, knuste alle i Bergen Bank Ærespremie og var like suverren i St Leger. Hans karriere på Øvrevoll var storartet, men det er likevel de utrolige innsatsene ellers i verden som gjorde ham til eventyrhesten. Som fireåring ble han nummer fire i Prix de l'Arc de Triomphe og gjentok samme plassering i Washington DC International, et uoffisielt VM. Suksessen fortsatte, og i 1978, som seksåring, ble Noble Dancer kåret til USAs beste hest på gress.

Terje Dahl kjøpte Noble Dancer til Norge og trent ham til og med fireårssesongen. Tor Heidang og Gunnar Schielderup eide Noble Dancer mens hesten gikk på Øvrevoll, senere kom også Haakon Fretheim inn i bildet.

Noble Dancer vinner Oslo Cup i 1976. Valley Chapel etter Derbyseieren i 1999.

Valley Chapel

Da vi skulle velge én firbent til å representere nyere tid, sto det mellom Valley Chapel og Appel au Maitre. Vi valgte førstnevnte, da han markerte det store gjennombruddet for Stall Perlen.

Var Skandinavias mestvinnende hest gjennom alle tider, er nå nummer to etter Appel au Maitre. Passerte over syv millioner innridd. Vant totalt 16 starter, de aller fleste i det beste selskap.

Toårssesongen og karrieren åpnet faktisk med tap for Turf Turtle. Men han var snart på høyden og seiret både i Heatherwold og i kriteriet.

Som treåring ble Valley Chapel historisk på to måter. Han ble første hest som vant både kriteriet og Derby siden Askepot II maktet det i 1948, og han ble samtidig den første hest på 37 år som vant samtlige tre Derbyløp i Skandinavia. Både som fire- og femåring vant han Marit Sveaas' Minneløp og Stockholm Cup, og i 2001 som femåring gikk han dessuten til topps i Oslo Cup og Scandinavian Open på Klampenborg. Seieren i Danmark ble gjentatt året etter i den siste hele sesongen for Valley Chapel. Dessverre ble han alvorlig skadet, ellers hadde han ganske sikkert blitt tidenes første tosifrede millionær.

Valley Chapel fikk sitt minneløp, høyst fortjent. Siden 2004 er løpet avholdt, og hvert år har stjernen til Bente og Magne Jordanger blitt hedret med flotte vinnere. Det siste løpet ble avholdt i 2011.

Ole Svartshoel

Ole Svartshoel kom opprinnelig fra Mengshoel på Hedemarken. Rastløs som han var, dro han over til Amerika for å prøve lykken som cowboy.

Inkludert Derbyseieren i 1930 med Solo-Nolo på Bjerkebanen, står Svartshoel oppført med åtte gevinster som trener. Han red selv to av sine Derbyvinnere, Princessen i 1933 og Askepot II i 1948. Ikke rart at hans liv ble et eventyr!

Hele 12 ganger ble Ole Svartshoel trenerchampion, første gang i åpningsåret 1932, siste gang så sent som i 1959. Fem ganger maktet han dessuten å bli jockeychampion i tidsrommet 1932–1941. Ingen tvil om hvem som var ledende blant de tobente i banens yngste år. Han var alltid korrekt antrukket og hadde ord på seg for å være streng, men rettferdig. Noen påsto at han var så tynn, at det kun var ørene som syntes hvis han sto bak en stolpe.

En gang Ole hadde hest til start for Thos Fearnley, lurte eieren på hvordan det sto til. «Hvordan er hesten i dag», spurte Fearnley høflig. «Ho er bron», svarte Ole Svartshoel, og dermed ble det ikke mer snakk om den saken.

Svartshoel var trener helt frem til sin død i 1966 etter 34 sesonger på banen. Han er fortsatt nummer fire på trenerstatistikken, og det kommer han også til å være ved 100-årsjubileet. Tror vi.

Birger Andersen

Født i Solør. Gikk gradene på Øvrevoll, først som stallgutt, deretter jockey, før han bestemte seg for å satse som trener. Opplevde å ri sin første vinner på selveste konfirmasjonsdagen, da han vant på Turtle i 1936. Jobbet for Ole Svartshoel frem til 1945, tok ut trenerlisens i 1947. Tok to Derbyseire som jockey, i 1944 med Sally og to år senere på Prince Charming. Tok sitt første jockeychampionat i 1943, en bedrift han gjentok i 1951.

Det er likevel som trener vi først og fremst husker Birger Andersen. Han tok sitt første trenerchampionat i 1955, og på de 12 neste årene frem til 1967, var han mestvinnende trener hele syv ganger. Birger hadde mange fremragende hester i sin varetekt, en hest vi husker spesielt godt var den doble Oslo Cup-vinner Osiris.

Tross mange seire i storløp, tok det imidlertid lang tid før han skulle lykkes å vinne Derby som trener. Men da kronprinsparet fikk Lord Lark i bryllupsgave, ble Birger Andersen tildelt treneransvaret. Og i 1969 kunne han endelig juble over Derbyseieren med Lord Lark. Kronprins Harald var blitt Derbyvinner, en stor triumf også for Birger.

Birger Andersen døde i 1971.

Robert Bogen

Vokste opp på Stabekk. Ble utdannet på kavaleriskolen. Kom inn i galoppporten som amatørtrytter, noe han var mellom 1933 – 1936. Fikk sin trenerlisens i 1938 og hadde suksess direkte. Ble champion allerede det første året, og i 1939 maktet han kunststykket å vinne hele 55 seire som trener. En stor prestasjon med tanke på antall løpsdager, og den rekorden sto helt frem til 1980. Robert ble også trenerchampion i 1944, men måtte så vente til 1961 og 1962. I 1944 tok han sitt eneste jockeychampionat.

To Derbyseire kunne han bokføre som trener. Først i 1942 med Mimi, ridd av Arne Ellevold. Året etter var han både trener og jockey av Cato, og hans fight med svenske Espoir går det ennå frasagn om. Bogen dukket forøvrig opp på Øvrevoll kun kort tid før start, da okkupasjonsmaktene var interessert i å få tak i ham. Robert Bogen var kjent som en streng, men rettferdig person, som var høyt aktet i miljøet. Hans kone Randi var en meget dyktig rytter, og sønnen Nils Petter har båret tradisjonene videre.

Robert Bogen var aktiv på Øvrevoll helt frem til sin død i 1964.

Arnfinn Lund

Øvrevolls nestortrener, som tross sine 76 år fortsatt er still going strong. Er Øvrevolls i særklasse mestseirende trener. Passerte høsten 2002 1 500 seire og nærmer seg raskt 1 700 vinnere.

Arnfinn er opprinnelig trønder og fortsatt trofast mot Rosenborg. Karrieren startet i det små på Leangen, men flyttet sørover da galoppen ble nedlagt der oppe. Holdt i en årrekke til på Rotnes i Nittedal, men har nå stall på banen. Hans første vinner på Øvrevoll kom 24. juli 1958 da Jabota vant med Terje Finnbråten på ryggen. Arnfinn Lund tok sitt første trenerchampionat i 1968, og av totalt 12 titler, tok han den hittil siste i 1998. Sin første seier i Norsk Derby tok Arnfinn med Starry Ho i 1973. Deretter ble det to strake Skogan-seire i 1977 og 1978 med Mintage og His Lordship, før Sunorius i 1987 ble tidenes eneste Derbyvinner på flis i Norge. De siste av i alt syv Derbytriumfer på Øvrevoll kom så sent som i 2005 (Bye Bye Loev), 2006 (Negra del Oro) og 2011 (Without Fear). Han ble også historisk i 1979, da han vant svensk Derby med St Remi. Dette var tidenes første norskfødte vinner av et svensk Derby.

Rekken av topphester hos Arnfinn er enormt lang. På annen plass er nevnt hans evne til å få frem topphopper, men det er ikke så dårlig med hingster eller vallaker i listen heller. Utover de allerede nevnte, har vi lyst til å trekke frem Royal Conductor. Han slo regelrett Noble Dancer i en fantastisk duell i Guineas, et løp vi ikke glemmer så lett.

V5-utbetaling

678 761,-

Tre ganger har V5 på Øvrevoll gitt en million kroner inkludert bonus. Men den «egentlige» rekorden lyder på 678 761 kroner. 18. juni i 2000 ble det utbetalt denne sum for rekka Ihatthespeaker-Sift-Call a Cab-Royal Crusade-Waquaas.

Trippelodds

28 666.00

Det har vært større utbetaling i trippel, den gang minstepris per rekke var fem eller ti kroner. Men dette er den høyeste oddsen. 23. august 1998 ga Do Run Run-No Extradition-Betty denne meget hyggelige oddsen i Ladies Cup.

Jacob Fretheim sr.

Fikk trenerlisens i 1959. Hadde i mange år en kvalitetsfylt stall i Skoger utenfor Drammen, med første halvdel av 70-tallet som sin store glansperiode. Vant Derby i 1972 med Abaris og gjentok bedriften to år senere med Tuloch. Hele fire seire i Oslo Cup, to ganger med Grip, samt med Gunsmoke og Coulstry. Come on Boy var uten tvil en av banens beste hester, og Brother Tuck vil bli stående som en av de aller beste hestene over hekk gjennom tidene.

I 1986 overlot Fretheim sr. trenervervet til sønnen Jacob, som har drevet stallen videre på mønstergyldig vis. Det har kanskje ikke vært så mange hester fra stallen i den absolutte eliten, men svært mange hester er blitt drevet frem og forbedret mange kilo. Her kan det være verdt å nevne Ladies Unique, som i Fretheims trening forbedret seg fra 49 til 87 i formtall på ett år. Gode hopper har det også vært mange av, og Lady Fonteyn, Cowrie og Turf Turtle maktet alle å vinne Oaks. Evigunge Mortens Prospect imponerte helt frem til han gikk av med pensjon for noen få år siden. Mange av vinnerne fra stallen har hatt datteren Marie i salen.

Terje Dahl

Vokste opp på Heggeli i Oslo med hestefolk som Åge Paus og Eddie Bull som naboer. Startet som amatørtrytter hos Robert Bogen som 13-åring og red som amatør frem til 1969. En meget god jockey, spesielt viste han store evner i hekkeløp og steeplechase.

Rundt 300 seire som jockey, derav 35 i England. Internasjonalt anerkjent både for sine prestasjoner som trener og jockey.

Dahl tok ut trenerlisens i 1969 og ble trener på Øvrevoll i 1971. Hans første championat kom i 1974, og deretter dominerte han kraftig ved å ta 11 championater av 13 mulige. Kjent for å være nokså kontroversiell, men det er ingen tvil om at han var en meget dyktig og profesjonell person.

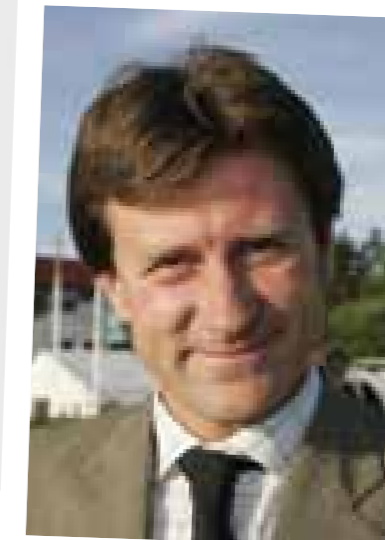
Terje Dahl vant Derby tre ganger på Øvrevoll. Første gang var i 1976, da Trainers Seat tok en sikker seier. Han ble også stående i historiebøkene som en av få Triple Crown-vinnere (Derby, Guineas og St Leger). De to øvrige vinnerne kom på stripe, da Beldale Rep i 1979 slo storfavoritten Opatia, mens Rheinsteele selv var klar favoritt da han vant i 1980.

På annen plass har vi egen omtale av Noble Dancer. Terje Dahl er fast knyttet til hans enorme suksess, som trener av vår store stjerne til og med fireårssesongen.

Wido Neuroth

Kom til Norge fra Tyskland og fikk lisens som trener i 1972. Red som jockey for Arnfinn Lund tidlig i karrieren. Hadde en av favorittene til Derby i 1977, Greek Song, som dessverre ble skadet. I 1979 trente han fenomenet Opatia, men i Derby måtte hun gi tapt for Beldale Rep. Syv år senere tapte også storfavoritten Wildvogel, og man undret på om Wido skulle få trene en Derbyvinner. Hvor feil man kan ta! Hans første gevinst kom på Jägersro med Trivial Pursuit, og etter å ha vunnet der med Lorofino, ble det også suksess på Øvrevoll. Lorofino var tidenes mest overlegne vinner, og showet var i gang. På Øvrevoll er det riktignok «bare» blitt seks Derbyseire, Brown Ale, Valley Chapel, Kimola, Appel au Maitre og Touch of Hawk i tillegg til Lorofino. I Sverige er han legendarisk med rekord på ti seire i Derby, og i 1998 og 1999 vant han samtlige Derbyløp i Skandinavia. Appel au Maitre er mestvinnende galoppør, og fantomhoppa Funny Legend følger strålende opp. I 2007 vant hun Marit Sveaas' Minneløp og passerte fem millioner innridd. Nærmer seg raskt 1000 trenerseire på Øvrevoll.

Are Hyldmo

Fikk en strålende start på karrieren som trener. Allerede i sin andre sesong som trener oppnådde han å vinne Peugeot Pokalløp og Norsk Derby. Det var med topphestene Lots of Skill og Winning Flush, og vi må 28 år tilbake i tid. Are kom forøvrig i fokus også i sin første trenerseire, i 1983. Da vant han tidenes første V6-løp med Lawnswood Cutter, en løpsdag hvor galoppen fikk mye presse og oppmerksomhet. Etter noen litt magrere år kom Are kraftig tilbake. Ti år etter det første Derbytriumfen, var det duket for en ny. Duty Time vant overlegent, og i andre halvdel av 90-tallet ble det mange og store triumfer. Særlig fikk han mange seire med hestene til Stall Pegasus, hvorav den aller beste nok var Inchrory. Derbygevinsten i 1996 ble fulgt opp med tre strake seire i Oslo Cup de påfølgende år, og Inchrory ble dermed eneste hest med tre seire i dette storløpet. Fantastisk var også Rambo Flyer, som var totalt dominerende over hekk i mange sesonger. De to siste Derbytriumfene kom i 2000 og 2001 med Barrier Reef og Harrier. Førstnevnte hadde en utrolig karriere frem til skade satte en stopper for videre suksess.

Historisk ble Are i 2002. Da vant han Marit Sveaas' Minneløp med Martellian, den første norskfødte gruppevinner på Øvrevoll.

Vinnerodds 154.46

18. mai i 1987 ga Our Lucky Native 154.46 i vinnerodds. Hun ble trent av Arne Karlsen og ridd av Allyson Harper. Our Lucky Native gikk i siste avdeling i V5. Samtlige 25 gjenværende kuponger manglet henne på kupongen, og det ble utbetaling på fire rette.

Duo/tvillingodds 2831.90

Denne oddsen gjelder kun siden ti kroner ble innført som minstepris på duo. 27. august i 2000 ga duoen Super Spec-Cross the Line denne oddsen.

Ruth Hegard

Ble født i 1937 på Bogstad gård og har dermed også et jubileum i Øvrevolls jubileumsår. Kom i kontakt med Robert Bogen og fikk lisens som amatørrytter i 1952. Red sin første vinner på Leangen i 1955. Som 20-åring fikk hun sin egen hest. Det var Bishopsgate, som Ruth vant Carven Cup med året etter. Wenche Foss delte ut premien, og det var stor stas. Etter hvert ble hun synonymt med Sundby Stutteri i sine hvite og lilla farger, hvor Free As Air var den aller sterkeste ambassadøren.

I 1969 fikk Ruth profflisens, og stor var gleden da hun satte gutta på plass med Seato. 6. mai 1972 red hun i tidenes første offisielle dameløp i England, og på Derbydagen i 1974 ble hun den første kvinne noensinne til å ri i et Derby. At det ble noen lengder frem til vinneren spilte mindre rolle, for Ruth hadde utvilsomt brøytet rydning og gjort det lettere for andre kvinner å levere resultater senere.

I 1975 tok Ruth Hegard amatørchampionatet på Øvrevoll, og to år senere var hun med i det uoffisielle VM i Brasil. Totalt fikk hun 30 seire som jockey da hun la opp i 1979, men fortsatt hadde hun suksess som trener. Den aller beste var nok Lady Zarah, den grå hoppa som hevdet seg mot de aller beste. Ruth følger fortsatt med på hva som rører seg på Øvrevoll, og det er mange som har mye å takke henne for.

Janos Tandari

Født i Ungarn i 1947 og kom til Skandinavia tidlig på 70-tallet. Ble raskt en jockey som publikum visste å sette pris. Red på Øvrevoll i nærmere 30 år og fikk med seg hele 836 seire, åtte færre enn Walter Buick. Ble champion åtte ganger, i sesongene 1974, 1975, 1978, 1983, 1985, 1986, 1987 og 1990. Han vant Derby fire ganger på Øvrevoll, med Tuloch i 1974, Dalby Jaguar i 1981, Colonia i 90 og med Artan i 1995. Litt ekstra stas var det nok med Dalby Jaguar, som han trente selv. Dessuten tok han Triple Crown samt Oslo Cup som treåring, den eneste hesten på Øvrevoll som har maktet den bragden.

Janos vant en rekke storløp i inn- og utland. I tillegg til Dalby Jaguar vant han Oslo Cup med Sunset Boulevard i 1988, og han red med suksess for mange trenere. I flere år hadde han base på Øvrevoll, men etter hvert flyttet han til Malmø. Han red løp og trente hester lenge etter at han hadde passert 50. Han følger stadig med i hva som rører seg i sporten.

Walter Buick

Øvrevolls mestvinnende jockey gjennom tidene med 844 seire. Kom fra England på slutten av 60-tallet og ble raskt en populær jockey. En all round-jockey som kunne vinne på alle distanser og alle underlag. Tok sin første Derbyseier i 1977, da han vant med Mintage i Skogan Stutteris gule og sorte farger. Samme året vant han Oslo Cup med Brave Tudor, også det en Skogan-hest i trening hos Arnfinn Lund. Senere vant han Derby med What Nonsense og Sunorius. Sistnevnte seier er så langt eneste gang et Derby har gått på flisbanen, og hvem husker ikke fighten mellom What Nonsense og Hollering? I Oslo Cup har han gått til topps med Feuerbach og Silvestro i tillegg til Brave Tudor.

Seks ganger er Walter Buick blitt jockeychampion på Øvrevoll. Første gang var i 1972, og han gjentok året etter. De øvrige titlene kom i 1982, 1984, 1988 og 1989. Walter er vel trolig den eneste som har 100 prosent seire over hekk på Øvrevoll. Han tok mot til seg og red et hekkeløp på Oviedo for Nils Petter Bogen. Det ble seier, men aldri mer hekk for meg, sa Walter etterpå.

Nå opplever han at sønnen William Buick har knallsuksess i England.

Yvonne Durant

Er født i 1970 og vokste opp på hesteryggen som datter av Bitten og Raymond Durant. Vant drøssevis med ponniløp og var nesten en liten kjendis før hun red sitt første ordinære løp. Viste tidlig sitt talent og fikk mye oppmerksomhet i pressen. Har vunnet samtlige klassikere i Norge med unntak av Derby. Cowrie ga henne både seier i 1000 Guineas og Oaks, mens Masterkind tok seg av 2000 Guineas. I St Leger var det Lord Chief Justice som ga Yvonne triumfen.

Av øvrige vinnere må vi trekke frem Mr Toto, med Breeders Prize, Grand Prix og tre triumfer i Fearnleyløpet. Hun har tre strake triumfer i de pengestinne Breeders Prize-løpene, vant med Helensville i Peugeot Pokalløp og ble gruppevinner, da Musadif vant Polar Cup.

Yvonne tok fire championater som jockey på Øvrevoll, i 1993, 1994, 1995 og 1997. Hun flyttet til Stockholm og dro i 2011 til Sør-Afrika med mann og to døtre.

Sist, men slett ikke minst har vi et sterkt ønske om å hylle alle kvinnene som har bidratt så sterkt gjennom alle år på Øvrevoll. Fra Emilie Nordan og Randi Bogen, som var dyktige ryttere i banens yngre år og helt frem til i dag. Vi har valgt ut to personer, som representerer alle på en fantastisk måte. Om 20 år kan kanskje Pascolina da Costa, Mette Hanssen, Marie Fretheim, Eva Sundbye eller Cathrine Erichsen få ekstra omtale. Det er i hvert fall helt sikkert at mange kvinner gjør en framifrå jobb på Øvrevoll.

Omsetningsrekord

13 910 509,-

På Derbydagen i 2009 var det fart i spillet. Det ble spilt fra flere land mot Øvrevoll, og da siste løp var i mål, kunne man telle opp hele 13 910 509 kroner i omsetning. Det er den suverent høyeste dagsomsetningen i Øvrevolls historie.

V65-utbetaling
1 522 977,-
Heller ikke dette spillet har vi hatt så ofte på Øvrevoll. Men på Derbydagen i 2009 ble det meget solide 1 522 977 kroner for seks rette, og det er den høyeste utbetalingen i ett enkelt spill på banen.

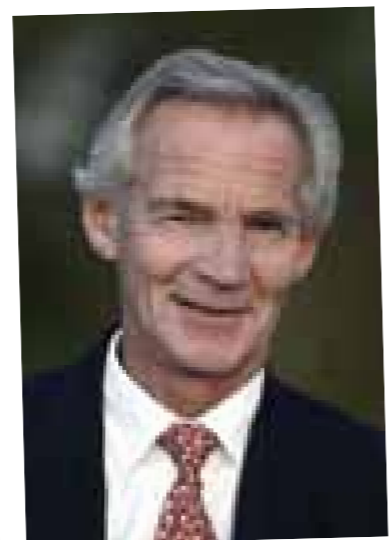
Nils Anton Riise-Hansen

Født og oppvokst i Ålesund. Meldte sin interesse for kavaleriet, fordi han alltid hadde likt lukten av hest. Som offiser deltok han i terrengritt, og etter utdanning i den militære høyskolen endte han i generalstaben med majors grad. Kom i kontakt med Øvrevoll da han ble avsatt av tyskerne tidlig under krigen. Fikk jobb som sekretær og ante ikke at det egentlig var direktør han var ansatt som.

Helt frem til Terje Finnbråten overtok som direktør tidlig på 70-tallet, satt Riise-Hansen i ledende posisjon. Og som sin ettertreder ble han velkjent for sin stemme over høyttaleren under løpene.

– Intet er avgjort, sa «Riiser'n», selv om en hest for lengst hadde avgjort løpet. Men direktøren ville helst at flest mulig skulle bevare spenningen lengst mulig, for da kom de igjen neste gang også.

Det fortelles at voldtiften en gang hadde tatt en avgjørelse som ikke falt i publikums smak. En rasende folkemengde var nærmest i lynsjestemming. Da tok Riise-Hansen ordet og forklarte hvordan det hele hadde gått til. I løpet et par minutter hadde mengden roet seg ned og akseptert avgjørelsen

Terje Finnbråten

Terje er født på Eidsvoll i 1944, men kom raskt i kontakt med galoppmiljøet. Han fulgte storebror Bjørn Didrik i tynt og tynt, en bror som forøvrig ble amatørchampion en rekke ganger. Allerede som 14-åring kunne Terje motta championatet som mestvinnende lærling av direktør Nils Anton Riise-Hansen. Da ante han ikke at han 13 år senere skulle overta direktørrollen. Han red sitt første Derby som 15-åring på Parade og red i alt drøyt 90 vinnere. Ikke minst var Terje en dyktig hinderrytter, og i festlige lag blir vi minnet om seieren i 1966 på Flying Venus. Da vant han steeplechaset på Derbydagen.

I 1971 overtok Terje Finnbråten som direktør for Riise-Hansen. Gjennom hele 70-tallet var Terje direktør, og det var også da vi lærte å sette pris på hans store evner som løpsreferent. Med sin brede erfaring hadde han kontroll på feltet uansett størrelse, og han overgikk med bred margin de som etter hvert forsøkte å referere travløp, enda det er langt enklere.

I 1998 ble Terje Finnbråten styreformann i Norsk Jockeyklub. Den stillingen hadde han frem til 2005. Han kjenner alle ledd innen sporten og er utvilsomt en av de mest sentrale personer i banens historie.

Hans Petter Eriksen

Er født i 1949 og vokste opp et steinkast fra Øvrevoll. Red sitt første ponniløp som 11-åring, men prøvde seg senere både i flatløp og over hinder. Vant totalt 11 løp som jockey. Satt også en periode som formann i Den Lavere Voldgiftsrett.

I 1981 ble Hans Petter ansatt som sportssjef, en stilling han har bekledd siden. Det har ikke alltid vært en enkel stilling å inneha, for Øvrevoll er et nokså lite og lukket miljø. Svært mange tenker på seg og sitt, og da er det ikke lett å være den som skal trekke i tråder som kanskje går litt på tvers av andres ønsker. Men han har nå holdt ut i sporten så langt, og det skal Øvrevoll være glade for. Han skrur i pærer, fikser en datamaskin og er nærmest en altmuligmann på banen. De syv siste årene har han også vært banens direktør. Han tar selv intervjuene i vinnerpaddocken og løser også den oppgaven på beste vis.

Blant de firbente er det nok Mr Toto som huskes best. Familiehesten ble forsøkt solgt, men ingen ville ha ham. I stedet ble han den første norskfødte hest som passerte en million.

Harald Dørum

Født i 1956. Ble direktør på Øvrevoll i 1991 og satt i den posisjonen i en viktig periode på 90-tallet. Det er brukt mange adjektiver på Dørum, de fleste positive. Han er målbevisst og utadvendt og var så avgjort en viktig brikke i å få Øvrevoll sterkere plassert på det internasjonale kartet. Jobbet utrettelig for at banen skulle få sine første gruppeløp og klarte det omtrent samtidig med at han forlot direktørstolen. I 2001 ble både Polar Cup og Marit Sveaas' Minneløp gjort om til gruppe 3-løp, utvilsomt mye takket være Dørum. Så får man håpe at Øvrevoll kan beholde statusen på disse løpene også i fremtiden.

Serviceminded og systematisk er andre ord som er blitt brukt, noen har også brukt ordene sta og arrogant. Vår oppfatning er imidlertid at det har vært lett å jobbe med Dørum som sjef. Nå er han direktør i Norsk Rikstoto, og selv om han da selvsagt skal tjene både trav- og galoppporten, er det ingen tvil om at det er en fordel å ha en person som har så mye sjel for galopp i den posisjonen.

DD-odds
2743.92

Derbydagen i 1992 var en stor oddsdag. Ikke minst i Dagens Dobbelt, hvor kombinasjonen 1-15 ga 2743.92 i odds. Det var vinnerne i Marit Sveaas' Minneløp og Derby, Rose of Miami og Reflection, som utløste denne brakoddsen.

V4-utbetaling

162 205,-

V4-spillet er nokså ferskt. 15. juli 2010 ga V4-rekken i lunsjen 162 205 kroner.

Arnfinn Lund er suveren på toppen av trenerstatistikken.

Trenerchampionater

Når det gjelder listen over championater, er det greit for jockeyenes del. Der teller antall seire, og har det noen gang vært likt i seiersantall, gjelder flest annenplasser osv. Når det gjelder trenerne, har det lenge gått på innredne penger. Listene i gamle dager ble laget etter antall seire, men det er korrekt champion som er blitt kåret hvert år. For sammenlikningens skyld har vi valgt å fortsette med antall seire.

ÅR	TRENER	SEIRE	ÅR	TRENER	SEIRE
1932	Ole Svartshoel	13	1972	Arnfinn Lund	50
1933	Emil Kristiansen	15	1973	Arnfinn Lund	40
1934	Th Jensen	24	1974	Terje Dahl	46
1935	Ole Svartshoel	38	1975	Terje Dahl	42
1936	Axel Thorngren jr.	36	1976	Terje Dahl	48
1937	Ole Svartshoel	37	1977	Arnfinn Lund	42
1938	Robert Bogen	40	1978	Terje Dahl	41
1939	Robert Bogen	55	1979	Terje Dahl	52
1940	Ole Svartshoel	28	1980	Terje Dahl	74
1941	Ole Svartshoel	47	1981	Terje Dahl	72
1942	Axel Thorngren jr.	36	1982	Terje Dahl	56
1943	Axel Thorngren jr.	44	1983	Terje Dahl	43
1944	Robert Bogen	45	1984	Terje Dahl	63
1945	Axel Thorngren jr.	24	1985	Trine Meling	77
1946	Axel Thorngren jr.	30	1986	Terje Dahl	71
1947	Ole Svartshoel	29	1987	Arnfinn Lund	43
1948	Ole Svartshoel	38	1988	Arnfinn Lund	46
1949	Ole Svartshoel	27	1989	Arnfinn Lund	45
1950	Einar Jønsson	32	1990	Arnfinn Lund	50
1951	Einar Jønsson	30	1991	Raymond Durant	41
1952	Ole Svartshoel	35	1992	Wido Neuroth	27
1953	Ole Svartshoel	26	1993	Wido Neuroth	30
1954	Chris A Knutsen	45	1994	Wido Neuroth	29
1955	Birger Andersen	24	1995	Wido Neuroth	28
1956	Ole Svartshoel	24	1996	Arnfinn Lund	39
1957	Birger Andersen	26	1997	Wido Neuroth	29
1958	Birger Andersen	24	1998	Arnfinn Lund	46
1959	Ole Svartshoel	24	1999	Are Hyldmo	30
1960	Trygve Schøyen	20	2000	Wido Neuroth	38
1961	Robert Bogen	24	2001	Wido Neuroth	37
1962	Robert Bogen	33	2002	Wido Neuroth	25
1963	Birger Andersen	31	2003	Wido Neuroth	26
1964	Birger Andersen	29	2004	Rune Haugen	27
1965	Ingvard Hansen	33	2005	Rune Haugen	23
1966	Birger Andersen	45	2006	Rune Haugen	17
1967	Birger Andersen	43	2007	Wido Neuroth	20
1968	Arnfinn Lund	48	2008	Wido Neuroth	20
1969	Birger Andersen	33	2009	Wido Neuroth	24
1970	Arnfinn Lund	47	2010	Wido Neuroth	22
1971	Arnfinn Lund	46	2011	Niels Petersen	26

* Per 31/12-2011

Jockeychampionater

I 1985 vant Janos Tandari 89 løp på Øvrevoll. Et utrolig tall, selv om det var mange løpsdager på banen på 80-tallet. Totalt er han imidlertid 8 seire bak Walter Buick på Adelskalenderen.

ÅR	JOCKEY	SEIRE	ÅR	JOCKEY	SEIRE
1932	Ole Svartshoel	7	1972	Walter Buick	39
1933	Roald O. Bogen	11	1973	Walter Buick	42
1934	H. Lewicki	10	1974	Janos Tandari	36
1935	Ole Svartshoel	14	1975	Janos Tandari	36
1936	Ole Svartshoel	15	1976	Gunnar Nordling	44
1937	Cliff Richards	15	1977	Gunnar Nordling	44
1938	Cliff Richards	16	1978	Janos Tandari	46
1939	Len Whittingham	17	1979	Paul Hamblett	37
1940	Ole Svartshoel	12	1980	Gunnar Nordling	47
1941	Ole Svartshoel	26	1981	Lars Kelp	34
1942	Isak Blaasaas	14	1982	Walter Buick	48
1943	Birger Andersen	24	1983	Janos Tandari	33
1944	Robert Bogen	20	1984	Walter Buick	57
1945	Rolf Ristvedt	17	1985	Janos Tandari	89
1946	Trygve Schøyen	26	1986	Janos Tandari	80
1947	Len Whittingham	19	1987	Janos Tandari	78
1948	J. Brand	18	1988	Walter Buick	56
1949	William Quaid	20	1989	Walter Buick	30
1950	William Quaid	25	1990	Janos Tandari	45
1951	Birger Andersen	25	1991	Manuel Santos	41
1952	Fritz Treu	16	1992	Manuel Santos	32
1953	Fritz Treu	30	1993	Yvonne Durant	33
1954	George Weston	31	1994	Yvonne Durant	33
1955	Henry Weston	14	1995	Yvonne Durant	27
1956	Alan Tucker	18	1996	Gunnar Nordling	35
1957	Ben Goulden	19	1997	Yvonne Durant	37
1958	Eric L Warren	14	1998	Manuel Santos	41
1959	Alex D Napier	26	1999	Jacob Johansen	33
1960	Bruce Hellier	19	2000	Kim Andersen	40
1961	John B. Terry	25	2001	Kim Andersen	48
1962	John B. Terry	21	2002	Fredrik Johansson	33
1963	John B. Terry	31	2003	Kim Andersen	26
1964	John B. Terry	32	2004	Fredrik Johansson	29
1965	John B. Terry	27	2005	Espen Ski	30
1966	Hans Holt	25	2006	Espen Ski	18
1967	Hans Holt	22	2007	Carlos Lopez	32
1968	Sam Dudley	25	2008	Espen Ski	36
1969	Sam Dudley	24	2009	Espen Ski	34
1970	Sam Dudley	25	2010	Espen Ski	34
1971	Arne Wikstrøm	32	2011	Per-Anders Gråberg	30

Med 844 seire på Øvrevoll er Walter Buick mestseirende jockey.

Jockey	Seire
Walter Buick	844
Janos Tandari	836
Gunnar Nordling	546
Colin Gauntlett	544
Trond Jørgensen	515
Manuel Santos	407
Sam Dudley	368
Yvonne Durant	352
Espen Ski	348
Fredrik Johansson	321
Ken Stott	278
Kim Andersen	278
John McLaughlin	261
Fernando Diaz	253
Birger Andersen	234
Jacob Johansen	225
John B. Terry	221
Ole Svartshoel	221
Joe Youds	209
Arne Wikstrøm	196
Tony Frick	171
Pascalina da Costa	170
Paul Hamblett	169
Carlos Lopez	163
Robert Bogen	159
Line Ahlstrøm	154
Tollef Langvad	146
Derek A. Lacy	142
Kjersti Bjørndal	133
Paul Kuhn	124
Mette Hanssen	122
Chris Cordrey	118
Marie Fretheim	118
Trygve Schøyen	118
Benedicte Halvorsen	116
Line Akselsen	115
Hans Holt	110
Luis Santos	108
Lars Kelp	107
Alexander D. Napier	106
William Quaid	104

* Per 31/12-2011

Åge Paus ble amatørchampion fem ganger på Øvrevoll.

Amatørchampionater

Amatørene har vært bidragsytere på mange felter på Øvrevoll. Bjørn D. Finnbråten, storebror til Terje, har åtte championater, som er flest på listen.

ÅR	AMATØRRYTTER	SEIRE	ÅR	AMATØRRYTTER	SEIRE
1932	Eilif Bache	4	1972	Tom Foss	10
1933	Olliver Smith	11	1973	Tom Foss	8
1934	Olliver Smith	10	1974	Wenche B. Allen	4
1935	Knut Bache	10	1975	Ruth Hegard	3
1936	Jan Erik Bache	18	1976	Bjørn D. Finnbråten	8
1937	Knut Bache	24	1977	Trond Jørgensen	6
1938	Knut Bache	5	1978	Maud Eliasson	5
1939	Knut Bache	10	1979	Bjørn D. Finnbråten	5
1940	Knut Bache	9	1980	Wenche B. Allen	3
1941 ¹⁾			1981	Anita Lund	3
1942 ¹⁾			1982	Bjørn D. Finnbråten	6
1943 ¹⁾			1983	Bjørn D. Finnbråten	3
1944 ¹⁾			1984	Pär Johansson	6
1945	Eilif Bache	5	1985	Nina Stensjøen	5
1946	Jan Erik Bache	5	1986	Cathrine Erichsen	3
1947	Torleif Bache	7	1987	Tine Hansen	5
1948	Einar T. Johannessen	8	1988	Hege Ahlstrøm	3
1949	Einar T. Johannessen	11	1989	Marianne Swanlind	3
1950	Einar T. Johannessen	13	1990	Pamela Engelbrektsson	3
1951	Einar T. Johannessen	12	1991	Elisabeth Johannessen	6
1952	Åge Paus	8	1992	Pamela Engelbrektss.	4
1953	Åge Paus	9	1993	Lena Jarven	2
1954	Åge Paus	3	1994	Peter Jarven	3
1955	Ewy Lindrup	3	1995	Mariann Olsen	3
1956	Sverre Grann	4	1996	Synnøve Brattlid	2
1957	Einar T. Johannessen	4	1997	Pascolina Pinto	4
1958	Åge Paus	6	1998	Marie Fretheim	7
1959	Bjørn D. Finnbråten	4	1999	Trine Langvad	8
1960	Åge Paus	6	2000	Trine Langvad	5
1961	Trygve Fretheim	7	2001	Nils-Øyvind Dieseth	4
1962	Jacob Fretheim jr.	7	2002	Kristin Arnkværn	8
1963	Bjørn D. Finnbråten	12	2003	Nina Holst	4
1964	Bjørn D. Finnbråten	9	2004	Hege Larsen	5
1965	Bjørn D. Finnbråten	6	2005	Sofie Langvad	7
1966	Nils E Fuglseth	5	2006	Sofie Langvad	8
1967	Per Kleven	6	2007	Jan-Erik Neuroth	8
1968	Per Kleven	3	2008	Anna Pilroth	7
1969	Jacob Fretheim jr.	7	2009	Anna Pilroth	13
1970	Jacob Fretheim jr.	5	2010	Veronika Aske	6
1971	Jacob Fretheim jr.	8	2011	Kevin Parkin	5

1) Idrettsstreik

Styreformenn og direktører

Nils Anton Riise-Hansen var direktør i over 30 år, derfor er den listen klart kortere enn listen over styreformenn. Ellers er begge lister mannsdominert, når får vi en kvinne som styreformann eller direktør?

ÅR	NAVN
1932-1941	Thos Fearnley
1941-1946	Eilif Bache
1946-1957	Thorleif Bache
1957-1958	Nils O. Young Fearnley
1958-1960	Jørgen J. Lorentzen
1960-1967	Anton F. Klaveness d.y.
1967-1978	Einar Tidemand-Johannessen
1978-1980	Eivind Eckbo
1980-1981	Karl Magne Kaalstad
1981-1985	Eivind Eckbo
1986	Bjørn Randby
1987-1988	Einar Joys
1989-1990	Torvald Klaveness
1991-1992	Erik O. Steen
1993-1994	Gudmund Rognstad
1995-1997	Harald Herstad
1998-2005	Terje Finnbråten
2005-2008	Rolf Sæther
2009-2012	Sigurd-Armand Hauge

ÅR	NAVN
1940-1971	Nils Anton Riise-Hansen (Eilif Bache vikarierte noe under krigen)
1971-1979	Terje Finnbråten
1980-1985	Ragnar Wormdahl
1986	Arne S. Johnsen
1987-1988	Tom A. Schanke
1989-1990	Christopher Husjord
1991-2000	Harald Dørum
2001-2005	Peter M. Buraas
2005-2012	Hans Petter Eriksen

Nils Anton-Riise Hansen var direktør fra 1940 til 1971.

Derby

Derby er ett ord som blir brukt i mange idretter. Fotballkamper mellom Lyn og Vålerenga, eller Milan og Inter for den saks skyld, er Derby-oppgjør i de respektive byer. Navnet stammer imidlertid fra galoppporten, etter at lordene Derby og Bunbury kjempet om navnet til et storløp for over 200 år siden. I de aller fleste land er det noe eget med et galopp-Derby. Det ble avholdt to Derbyløp på Bjerkebanen i 1930 og 31 med Solo-Nolo og Miss May som vinnere. Parba var den første vinneren på Øvrevoll i 1932. Først i 1935 ble distansen endret til 2400 meter, noe som har vært den distansen som har vært brukt siden. Blant de tobente har Ole Svartshoel og Gunnar Nordling flest seire. Inkludert gevinsten i 1930, har Ole Svartshoel åtte trenerseire (han red også to av vinnerne selv). Gunnar Nordling har gått til topps åtte ganger som jockey, og i 1989 var han også trener av vinneren. En Derbydag har en spesiell atmosfære. Så hvis du mot formodning ikke skulle ha avlagt Øvrevoll et besøk, vil vi anbefale å sette av den siste eller nest siste søndagen i august til et besøk.

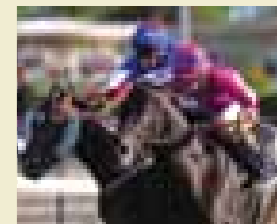

Cecilie tok en overraskende Derbyseier i 1951.

ÅR	HEST	EIER	TRENER	JOCKEY	ODDS
1932	Parba	Erling B. Aaby	Ole Svartshoel	Bjarne N. Larsen	1)
1933	Princessen	Haldor Virik	Ole Svartshoel	Ole Svartshoel	1.39
1934	Farris	Thos Fearnley	Th. Jensen	Th. Jensen	1.66
1935	Tommy Boy	Nils O. Young Fearnley	Ole Svartshoel	Paul Saager	2.29
1936	Legend	Nils Gyllenkrok	Axel Thorngren	Fritz Anderson	1.50
1937	Odd	Pierre Fränckel	Gustad A. Westerstrøm	David Connor	1.61
1938	Nelly	Eyvind Lyche	Emil Kristiansen	Len Whittingham	2.40
1939	Fie	Lars Christensen	Ole Svartshoel	David Connor	2.12
1940	Solo Boy	Eyvind Lyche	Torleif Bache	Trygve Schøien	6.57
1941	Kim II	Eyvind Lyche	Torleif Bache	Trygve Schøien	2.17
1942	Mimi	Randi Lonning	Robert Bogen	Arne Ellevold	4.01
1943	Cato	I. Bogen/A. A. Oberg	Robert Bogen	Robert Bogen	4.35
1944	Sally	Lillemor Sverdrup	Ole Svartshoel	Birger Andersen	2.25
1945	Primadonna	Eilif Bache	Axel Thorngren	Rolf Ristvedt	1.22
1946	Prince Charming	Arne L. H. Holm	Axel Thorngren	Birger Andersen	1.91
1947	T.B.	E. Lyche/T. Bache	Torleif Bache	Torleif Bache d.y.	3.98
1948	Askepot II	Stall Dagali	Ole Svartshoel	Ole Svartshoel	1.82
1949	Voltason	Finn Friis	Finn Friis	William Quaid	3.59
1950	Far West	Stall W.B.	Willy Waugh	William Heavey	1.35
1951	Cecilie	Thomas Fearnley	Ole Svartshoel	Clifford Weller	29.77
1952	Fusan	Stall Dalen	Georg Wiedesheim-Paul	Albert Klimscha	3.27
1953	Stratos	Stall Dalen	Axel Thorngren	Albert Klimscha	2.28
1954	Sisu	M. Sebber	Harry Stummann	Omar Hansen	1.34
1955	Skyrock	Stall Amazone	Chris A. Knudsen	Henry Weston	3.70
1956	Chanteclair	Knut Laurin	Brita Strokirk	Kurt Nerr	5.77
1957	Lillebror	Stall Arnfinn	William Heavey	Paul Kuhn	3.72
1958	Flying Friendship	Stall Amazone	Reidar Johansen	Eddie Hide	1.93
1959	Salut	Stall Martinette	Stefan Kajari	Stefan Kajari	1.76
1960	Aleppo	Jørgen J. Lorentzen	Hans Christensen	John B. Terry	1.55
1961	Faust	Stutteriet Kystgaarden	Ivan Larsen	Vincent Vogel	11.26
1962	Tinto	A. Pedersen	Hans Bech-Holm	Hans Bech-Holm	1.64
1963	Prince Fair	Stall Saratoga	Stefan Kajari	William Snaith	5.67
1964	Manoustie	Stall Borås	Thorwald Nordquist	Rolf Wuscha	1.42
1965	Romeo	Stall Mews	Carl Erik Petersson	Johnny Drews	15.79
1966	Neckman	Arild Nyquist	Reidar Johansen	Jan Erik Hansen	25.31
1967	Majano	Skogan Stutteri	Brita Strokirk	Gilbert Pezeril	29.65
1968	St James's	Per Helge Flaatten	Reidar Johansen	Arne Wikstrøm	4.92
1969	Lord Lark	HKH Kronprins Harald	Birger Andersen	Brian Taylor	5.97
1970	Happy Hunter	John Spencer White	Herluf Hansen	Robert P. Elliot	4.35
1971	Wolfsbane	Stall K	Reidar Johansen	Eddie Hide	2.79
1972	Abaris	Stall Vitesse	Jacob Fretheim sr.	Willie Carson	4.25
1973	Starry Ho	Stall Beauty	Arnfinn Lund	Bruce Raymond	20.30
1974	Tulloch	Stall Casino	Jacob Fretheim sr.	Janos Tandari	3.00
1975	Misty	Stall K	Raymond Durant	Ken Stott	9.24
1976	Trainers Seat	Stall Artobe	Terje Dahl	Derek A. Lacy	2.28
1977	Mintage	Skogan Stutteri	Arnfinn Lund	Walter Buick	5.47
1978	His Lordship	Skogan Stutteri	Arnfinn Lund	Chris Cordrey	4.32
1979	Beldale Rep	Stall Abax	Terje Dahl	Gunnar Nordling	13.15

1980	Rheinsteel	Stall K	Terje Dahl	Gunnar Nordling	3.05
1981	Dalby Jaguar	Stall PM	Janos Tandari	Janos Tandari	1.22
1982	Mac Ewen	Stall Bygget	Sam W. Friberg	Chris Cordrey	11.95
1983	What Nonsense	Stall Areo	Arne Ellevold	Walter Buick	1.55
1984	Winning Flush	Stall Curious	Are Hyldmo	Gunnar Nordling	4.57
1985	Homosassa	Lena Wallen	Michael Kahn	Chris Cordrey	1.87
1986	Fox's Den	G. Berger/L. Jarven	Lennart Jarven	Ole Larsen	15.59
1987	Sunorius	Aud Rasch Nilssen	Arnfinn Lund	Walter Buick	1.69
1988	La Isleta	Bechmann Racing	Hanne Bechmann	Edward Guest	8.78
1989	Underworld	Stall Red Green AB	Gunnar Nordling	Gunnar Nordling	5.41
1990	Colonia	Stall KLM	John Huber	Janos Tandari	11.85
1991	Icecolt	Bechmann Racing	Hanne Bechmann	Ole Larsen	3.83
1992	Reflection	Bechmann Racing	Hanne Bechmann	Fernando Diaz	46.69
1993	Lorofino	Stall EOS	Wido Neuroth	Gunnar Nordling	2.09
1994	Duty Time	Stall Pegasus	Are Hyldmo	Gunnar Nordling	3.62
1995	Artan	Stall Brandenburg	Martin Rølke	Janos Tandari	2.76
1996	Inchrory	Pegasus Racing Ltd	Are Hyldmo	Gunnar Nordling	1.56
1997	Parthe	Stall NOR	Tony Frick	Gunnar Nordling	4.99
1998	Brown Ale	Stall Welcon	Wido Neuroth	Jacob Johansen	2.17
1999	Valley Chapel	Stall Perlen	Wido Neuroth	Fredrik Johansson	1.76
2000	Barrier Reef	Ursus Racing Ltd	Are Hyldmo	Kim Andersen	1.37
2001	Harrier	Ursus Racing Ltd	Are Hyldmo	Kim Andersen	2.10
2002	Kimola	Meridian Racing	Wido Neuroth	Fredrik Johansson	3.88
2003	Lights Out	Stall Trick or Treat	Cathrine Erichsen	Mark Larsen	12.24
2004	Mick Jerome	Galaxy R/Liv S. Myskja	Rune Haugen	Fernando Diaz	13.10
2005	Bye Bye Loev	P. Solberg/N. P. Gill	Arnfinn Lund	Lennart Hammer-Hansen	2.60
2006	Negra del Oro	Stall Bonne Nuit	Arnfinn Lund	Lennart Hammer-Hansen	22.21
2007	Appel au Maitre	Stall Perlen	Wido Neuroth	Fredrik Johansson	1.19
2008	Theatrical Award	Stall Berndette	Marianne Tveter	Carlos Lopez	4.48
2009	Touch of Hawk	Stall E og F	Wido Neuroth	Lennart Hammer-Hansen	4.54
2010	Go Go Gadget	Stall Trick or Treat	Niels Petersen	Edward Ahern	23.38
2011	Without Fear	Stall Bonne Nuit	Arnfinn Lund	Fredrik Johansson	1.55

1) Ikke spill.

Go Go Gadget vant Derby i 2010.

Oslo Cup

Oslo Cup har gjennom tidene vært vår desidert største og viktigste løp for eldre hester på Øvrevoll. Det begynte som Oslo-løpet i 1947 og bar navnet Skandinavisk Grand Prix og i ett år også Polio Cup. Men fra 1955 var Oslo Cup på plass. I en del år gikk løpet som handicap, og da valgte man å kalle løpet Oslo Handicap. Listen over vinnere i Oslo Cup er intet mindre enn fantastisk. På 50-tallet hadde løpet en spesiell status, og i et par år var løpet ett av Europas høyest doterte med 100 000 kroner i førstepremie. Men også senere har i hvert fall alt av skandinaviske elitehester toppet listen. Den siste utgaven av Oslo Cup ble avviklet i 2004. Storløpene Walter Nilsens Minneløp og Valley Chapel Memorial har tatt over rollen som våre to viktigste stayerløp, og disse løpene vil sikkert få behørig plass i neste bok. Vi går ikke her inn på omtale av de forskjellige vinnere, men mange av dem er behørig omtalt innenfor sine respektive tiår. Distansen i Oslo Cup er 2400 meter.

ÅR	HEST	EIER	TRENER	JOCKEY
1947	Mahrhu	Eilif Bache	Kolbjørn Andersen	Kolbjørn Andersen
1948	Mahrhu	Eilif Bache	Kolbjørn Andersen	J. Brand
1949	Amigo	Beatebergs Säteri	Gøsta Wahlberg	Henry Weston
1950	Ærø	Stall Konsortium	Birger Andersen	Birger Andersen
1951	Vendula	Hallsen/Dahlgren	Nils Hellman	George Weston
1952	Eyebright	Julius Grønlund	Georg Wiedesheim-Paul	Albert Klimscha
1953	Stratos	Stall Dalen	Axel Thorngren	Albert Klimscha
1954	Norse	Hägerneholm Stuteri	Eric Fredlund	Josef Klimscha
1955	Stratos	Stall Dalen	A. Danegger	Lester Piggott
1956	Norse	Hägerneholm Stuteri	Eric Fredlund	Bengt Allan Lindquist
1957	Cobetto	Prince Aly Khan	Charles H. Semblat	Jean Massard
1958	Orsini	Gestut Eriehof	Adrian von Borcke	Lester Piggott
1959 ¹⁾				
1960	Sailor	Stall Martinette	Stefan Kajari	Vincent Vogel
1961	Wonderboy	Else Harhoff	Ivan Larsen	Bengt Hansen
1962	Effekt	Moskva Hippodrom	L. Demzinski	Nikolai Nasibov
1963	Briansk	Moskva Hippodrom	L. Demzinski	Nikolai Nasibov
1964	Donald Duck	G. Andersson	Brita Strokirk	Kjell Larsson
1965	Osiris	Stall Areo	Birger Andersen	Hans Holt
1966	Osiris	Stall Areo	Birger Andersen	Hans Holt
1967	Cicero II	Stall Fornebo	John Moore	Bruce Raymond
1968	Mr James	Stall Bingo	Herluf Hansen	Arne Wikstrøm
1969	Patient Boy	Stall A/S, AM B. Hansen	Ingvard Hansen	Trevor Bartlett
1970	Flying Elope	Hans Chr. Høegh	Birger Andersen	Brian Taylor
1971	Gunsmoke	Stall Yukon	Jacob Fretheim sr.	Willie Carson
1972	Gunsmoke	Stall Yukon	Jacob Fretheim sr.	Eddie Hide
1973	Grip	Stall Retrett	Jacob Fretheim sr.	Eddie Hide
1974	Irvine	Stall Viking	Arnfinn Lund	Derek A. Lacy
1975	Noble Dancer	Stall Nero	Terje Dahl	Eric Eldin
1976	Noble Dancer	Stall Nero	Terje Dahl	Gunnar Nordling
1977	Brave Tudor	Skogan Stutteri	Arnfinn Lund	Walter Buick
1978	Hill's Double	Stall Racing	Torwald Nordquist	Greville Starkey
1979	Coulstry	Stall Tre Stjerner	Jacob Fretheim sr.	Eddie Hide
1980	Lane Court	Stall Hege	Michael Kahn	Sam Dudley
1981	Dalby Jaguar	Stall PM	Janos Tandari	Janos Tandari
1982	Rheinsteel	Stall K	Terje Dahl	Lars Kelp
1983	Shaftesbury	B. og L. Jarven, G. Berger	Lennart Jarven	Johan Stenstrøm
1984	Rheinsteel	Stall K	Terje Dahl	Trond Jørgensen
1985	Tryffoc	Adalbert Koch	Albert Klimscha	Johan Stenstrøm
1986	Sand Ship	Stall Invest	Terje Dahl	Trond Jørgensen
1987	Gulfland	Gavin Pritchard-Gordon	Gavin Pritchard-Gordon	Abigail Richards
1988	Sunset Boulevard	Stall Odin	Knut Engan	Janos Tandari
1989 ¹⁾				
1990	Feuerbach	Stall Balu	Elisabeth Uppstrøm	Walter Buick
1991	Silvestro	Stall NOR	Terje Dahl	Walter Buick
1992	Red Hero	Stall Elle	Knut Engan	Fredrik Johansson
1993	Kateb	Stall Elkhøj	Søren Jensen	Kim Andersen
1994	Kateb	Stall Elkhøj	Søren Jensen	Kim Andersen

1995	Theatrician	Stall Lambada AB	Nils Lindgren	Fredrik Johansson
1996 ²⁾	Ballet Prince Lalia Alawi	Ballet Prince Syndicate K Aspelund A/S	Søren Jensen Arnfinn Lund	Kim Andersen Fernando Diaz
1997	Inchrory	Stall M I	Are Hyldmo	John McLaughlin
1998	Inchrory	Stall M I	Are Hyldmo	John McLaughlin
1999	Inchrory	Stall M I	Are Hyldmo	John McLaughlin
2000	Royal Crusade	Stall Albo	Ewy Nordling	Gunnar Nordling
2001	Valley Chapel	Stall Perlen	Wido Neuroth	Fredrik Johansson
2002	Parthe	Stall NOR	Rune Haugen	Fernando Diaz
2003	Sagittarius	Stall NOR	Rune Haugen	Fernando Diaz
2004	Alpino Chileno	Stall Oak Creek	Rune Haugen	Fernando Diaz
2005 ³⁾	Alpino Chileno	Heidi Roarsen og Randi Nilsen	Rune Haugen	Carlos Lopez
2006 ³⁾	Mick Jerome	Liv Sæther-Myskja	Rune Haugen	Yvonne Durant
2007 ³⁾	Miss the Boat	Stall Fun Game	Arnfinn Lund	Pascolina Pinto
2008 ³⁾	Appel au Maitre	Stall Perlen	Wido Neuroth	Fredrik Johansson
2009 ³⁾	Appel au Maitre	Stall Perlen	Wido Neuroth	Fredrik Johansson
2010 ³⁾	Alpacco	Lone og Jens Westh	Sandie Nortoft	Manuel Martinez
2010 ³⁾	Bank of Burden	Oslo Racing St./IORR Stables	Niels Petersen	Fredrik Johansson

- 1) Ikke avholdt på grunn av influensa.
- 2) Dødt løp mellom Laila Alawi og Ballet Prince.
- 3) Avholdt som Walter Nilsens Minneløp.

Noble Dancer vant Oslo Cup både som tre- og fireåring.

Inchrory, eneste hest som maktet å vinne Oslo Cup tre ganger.

Kriterium

Norsk kriterium har eksistert helt siden 1934. Det har hele tiden vært vårt viktigste løp for toåringene.

ÅR	HEST	ÅR	HEST
1934	Senator	1982	Butterfly Rose
1935	Eyra	1983	Missy Baldski
1936	Chiappe	1984	Silvia Bell
1937	Nelly	1985	Purity
1938	Alazan	1986	Cardinal Row
1939	Hakim	1987	Klondyke Wind
1940	Kim II	1988	Tiger Bill
1941	Mimi	1989	Crystal Air
1942	Cato	1990	Kazoo
1943	Aasbjørg	1991	Casino Player
1944	Zorina II	1992	Last Attempt
1945	Heart of Oak	1993	Shejken
1946	Heronia	1994	Mount Pleasant
1947	Askepot II	1995	Media Legend
1948	Bothwell	1996	Mortens Prospect
1949	Fanny's Boy	1997	Heavy Loaded
1950	Granada	1998	Valley Chapel
1951	Fearless	1999	First Target
1952	Chianti	2000	Chiquette
1953	Gay	2001	Zuccini Wind
1954	Philur	2002	Arlberg
1955	Cetova	2003	Zalo
1956	Mokany	2004	Philitagain
1957	Laila	2005	Females Fun
1958	Sputnik	2006	Not Secret
1959	Fire Girl	2007	Latakia
1960	Boris	2008	Handsome Hawk
1961	Blue Streak	2009	Symbol of Arch
1962	Osiris	2010	Elusive Time
1963	Perikum	2011	Glad Bear
1964	Soltun		
1965	Oklahoma		
1966	Thunderboy		
1967	Be Good		
1968	Boomerang		
1969	Mexico Bay		
1970	All Day		
1971	Super Star		
1972	The Grey Monk		
1973	Floridor		
1974	Royal Conductor		
1975	Gun Packer		
1976	Greek Song		
1977	Really Rosie		
1978	Opatia		
1979	Sister Sala		
1980	Dalby Mustang		
1981	Assembler		

Major Chr F Michelets Minneløp

ÅR	HEST	ÅR	HEST
1936	Can Go	1984	Rheinsteel
1937	Royal Sceptre	1985	Balladier
1938	Febox	1986	Keep Me Waiting
1939	Febox	1987	Wildvogel
1940	Mr Sawkins	1988	Call to Honor
1941	All Serene	1989	Call to Honor
1942	Mr Sawkins	1990	Sunset Boulevard
1943	Kim II	1991	Hit the High Spots
1944	Per	1992	Dark Flood
1945	Bigara	1993	Bi Majestic
1946	Aaskadett	1994	Durand
1947	Ata	1995	Pas d'Or
1948	Northfield Lass	1996	Dulford Lad
1949	Peggy M	1997	Albaran
1950	Selita	1998	Wise Move
1951	Ærø	1999	Cerruti
1952	The Count	2000	Carolus
1953	Cecilie	2001	Bold Raparee
1954	Cecilie	2002	Cal
1955	Croydon	2003	Flying Nation
1956	Clarke	2004	Flying Nation
1957	Parched	2005	Mick's Legend
1958	Gay	2006	Grande Capitan
1959	Parched	2007	Brown Tea
1960	Alterani	2008	What Budget
1961	Alterani	2009	Vamp
1962	Acrobat	2010	Nosferatu
1963	Alterani	2011	Hawk and I
1964	Acrobat		
1965	Talisman		
1966	Tiger		
1967	My Word		
1968	Try On		
1969	Talisman		
1970	Knee Breeches		
1971	My Ragusa		
1972	Gunsmoke		
1973	Dubler		
1974	Show. Pleasure		
1975	Irvine		
1976	Isak		
1977	Noble Game		
1978	Lane Court		
1979	D'este		
1980	Statecraft		
1981	Royal Whip		
1982	Coulstry		
1983	Setubal		

Major Chr F Michelet var en av banens sentrale personer i de første årene. Han døde i 1935, og allerede året etter fikk han sitt minneløp. Det har alltid vært et stayerløp over 2800 meter, nå kontrollmålt til 2830 meter. Alterani vant løpet tre ganger på 60-tallet.

Boomerang seiret i kriteriet på Øvrevoll i 1968.

Hawk and I var en overraskende vinner i 2011.

St Leger

St Leger het St Halvard frem til 1960. Det er den store styrkeprøven for treåringene og inngår i Triple Crown. En rekke topphester har vunnet St Leger gjennom tidene. Distansen i St Leger er nå på 2830 meter.

ÅR	HEST
1939	Flaming Comet
1940	Solo Boy
1941	Kim II
1942	Hake
1943	Cato
1944	Sally
1945	Primadonna
1946	Fortune Hunter
1947	Heronia
1948	Askepot II
1949	Voltason
1950	Ærø
1951	Granada
1952	Essex Boy
1953	Excitement
1954	Gay
1955	Cockle
1956	Viscount
1957	Coral Isle
1958	Flying Friendship
1959	Swift
1960	Mädel
1961	Dai Ichi
1962	Romulus
1963	Becky Taifun
1964	Talisman
1965	Mahrhu
1966	Chew Magna
1967 ¹⁾	
1968 ¹⁾	
1969	Polar Sea
1970	Happy Hunter
1971	Royal Park
1972	Grip
1973	James S
1974	Halcyon Bay
1975	Noble Dancer
1976	Trainers Seat
1977	Lone Chance
1978	Coulstry
1979	Statecraft
1980	Royal Whip
1981	Dalby Jaguar
1982	Our Martin
1983	Same Again
1984	Gargantian
1985	Seehase
1986	Wildvogel

1987	Sunorius
1988	Brother Bushido
1989	Santa Clara
1990	Silken Strand
1991	Timbilyn
1992	Dorking
1993	Lord Chief Justice
1994	Dulford Lad
1995	Signal
1996	Litchanine
1997	Hammering Tor
1998	Brown Ale
1999	Charles Spencelayh
2000	True Lover
2001	Harrier
2002	Anchoridge
2003	Lights Out
2004	Zenato
2005	Perchance
2006	Omoto Sando
2007	Zababa Sacc
2008	Dan Tucket
2009	Touch of Hawk
2010	Bank of Burden
2011	Without Fear

1) Ikke avholdt.

Oaks

ÅR	HEST
1953	Dar-Ling-Sun
1954	Kaja
1955	Cockle
1956	Cetova
1957	Capella
1958	Laila
1959	Irene
1960	Polga
1961	I Do Run
1962	Cherie
1963	Becky Taifun
1964	Silvana II
1965	Mombasa
1966	Miss Enden
1967 ¹⁾	
1968 ¹⁾	
1969	Bouncey
1970	Tyrona
1971	Vice Versa
1972	Natiere
1973	Workerbee
1974	Theresa
1975	Misty
1976	Silent Flood
1977	Laminia
1978	Densome Wood
1979	Twin's Fire
1980	Lumax
1981	African Export
1982	Let Be
1983	Bella Negra
1984	Lots of Skill
1985	Sangelin
1986	Nijsha
1987	Alhayat
1988	La Isleta
1989 ¹⁾	
1990	Colonia
1991	Matter of Fact
1992	Saucy Girl
1993	Zenithsa
1994	Tree of Heaven
1995	In Waiting
1996	Lady Fonteyn
1997	Cowrie
1998	Jour de Grace
1999	Turf Turtle
2000	Cremona

2001	Final Care
2002	Kimola
2003	Sandy Reef
2004	Wellvita
2005	Rue d'Alsace
2006	Dancing Steel
2007	Our Actress
2008	Distant Star
2009	Entangle
2010	Sweet Baby Jane
2011	Geordie Iris

1) Ikke avholdt.

Oaks er hoppenes styrkeprøve. Misty, La Isleta, Colonia og Kimola er topphopper som har vunnet Norsk Derby i tillegg til Oaks. Den beste hoppa som har vunnet Oaks siden 2000 er uten tvil Entangle. Distansen i Oaks er 2400 meter.

Geordie Iris etter seieren i Norsk Oaks i 2011.

Touch of Hawk var suveren i St Leger i 2009.

2000 Guineas

2000 Guineas het Midtsommerløpet, et par ganger også Forsommerløpet før det ble 2000 Guineas i 1960. Løpet er det første i Triple Crown, som også inneholder Derby og St Leger.

ÅR	HEST
1942	Mimi
1943	Cato
1944	Sally
1945	Primadonna
1946	Porfyr
1947	Kastella
1948	Askepot II
1949	Bihar
1950	Fanny's Boy
1951	Kasette
1952	Essex Boy
1953	Molly's Daughter
1954	Avanti
1955	Cheetah
1956	Cetova
1957	Espen
1958	Laila
1959	Swift
1960	Amapola
1961	Mustang
1962	Blue Streak
1963	Pelle Scarlett
1964	Cicero II
1965	Amapollo
1966	Neckman
1967	Jolliday Air
1968	St James's
1969	National Seal
1970	Hasty Word
1971	Maple Leaf
1972	Irish Eyes
1973	Over and Out
1974	Charter Day
1975	Royal Conductor
1976	Trainers Seat
1977	Greek Song
1978	Really Rosie
1979	Opatia
1980	Rheinsteel
1981	Dalby Jaguar
1982	Our Martin
1983	Shoebblack
1984	River Scape
1985	Video Rocket
1986	Cumute
1987	Sunorius
1988	Space Cruiser
1989	Itsabrahma

1990	Mawathik
1991	Pearl Panther
1992	Bi Majestic
1993	Simmering
1994	Mr Eubanks
1995	Kill the Crab
1996	Inchrory
1997	Masterkind
1998	Exbourne's Wish
1999	Pistachio
2000	Barrier Reef
2001	Ecology
2002	Royal Experiment
2003	Arlberg
2004	Ihla Grande
2005	Gaston
2006	Tertullus
2007	Bosun's Watch
2008	Dan Tucket
2009	Chicken Momo
2010	Saddle the Storm
2011	Without Fear

Chicken Momo vant 2000 Guineas i 2009.

1000 Guineas

ÅR	HEST
1969	Carnaby Street
1970	Noble Bleep
1971	Vice Versa
1972	Abaris
1973	Diagona
1974	Panto
1975	Misty
1976	Silent Flood
1977	Laminia
1978	Really Rosie
1979	Just Married
1980	Sister Sala
1981	Miared
1982	La Manga
1983	Sharpen Angel
1984	Lots of Skill
1985	Singvanna
1986	Western Falls
1987	Rusty Lady
1988	Yaisa
1989	River View Road
1990	Colonia
1991	Helensville
1992	Good Enough
1993	Simmering
1994	Star Speeder
1995	Kill the Crab
1996	Top Cat
1997	Cowrie
1998	Heavy Loaded
1999	Turf Turtle
2000	Sift
2001	Pretty Girl
2002	Kimola
2003	Amalia
2004	Azolla
2005	Sorrento Steel
2006	Females Fun
2007	Strapina
2008	Theatrical Award
2009	Entangle
2010	Symbol of Arch
2011	Dingle View

1000 Guineas er forbeholdt hoppene på samme måte som Oaks og er ett av de fem klassiske løpene. Løpet er det yngste av klassikerne, som første gang ble avholdt i 1969. Trener av vinneren Carnaby Street var ikke ukjente Arnfinn Lund.

Dingle View forsvarte favorittstempelen i 1000 Guineas i 2011.

Champion Hurdle

Champion Hurdle har vært det viktigste hekkeløpet på Øvrevoll. Den store stjernen er Rambo Flyer med fem seire. Hadde stått med seks strake uten et fall på nest siste hekk i 2000.

ÅR	HEST
1950	Lady II
1951	Melanie
1952	Vasal
1953	Selita
1954	Guide
1955	Pirat
1956	Kittywake
1957	Rita II
1958	Toko-Ri
1959	Falcon
1960	Solarbay
1961	Falcon
1962	No Cure
1963	Coq d'Or
1964 ¹⁾	
1965	Flying Tornado
1966	Acrobat
1967	Sorrento
1968	Phoenix
1969	Hillgrove
1970	My Word
1971	Brother Tuck
1972	Brother Tuck
1973	Rodan
1974	Rodan
1975	Czahar
1976	Ile Barbe
1977	Cliffhanger
1978	Plener
1979	Gargaron
1980	Chinosol
1981	Time to Dream
1982	Great Gatsby
1983	Dolmen
1984	Dolmen
1985	Din Martin
1986	Hakimi
1987	Tony's Jet
1988	Carnegie Hall
1989	In Blanco
1990	Fast Record
1991	Odeon
1992	Aksum
1993	Bay Tern
1994	Black Hero
1995	Cachaua
1996	Cachaua
1997	Martello

1998	Rambo Flyer
1999	Rambo Flyer
2000	Screwdriver
2001	Rambo Flyer
2002	Rambo Flyer
2003	Rambo Flyer
2004	Jaunty Jack
2005	Silk Road
2006	Streckers Hot Shot
2007	Omoto Sando
2008	Lavirdan
2009	Barros Jarpa
2010	Percussionist
2011	Monfalcone

1) Ikke avholdt.

Grand National

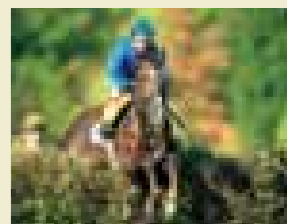
ÅR	HEST
1970	Sorrento
1971	Overdose
1972	Hillgrove
1973	Avondhu
1974	Ostiano
1975	Bilard
1976	Bytow
1977	James Gibbons
1978	Trybun
1979	Jenisej
1980	Gianicolo
1981	Jurgo
1982	Onesti
1983	Hedeslag
1984	Double Wrapped
1985	Drops
1986	Acarine
1987	Tony's Jet
1988 ¹⁾	
1989 ¹⁾	
1990 ¹⁾	
1991	Texman
1992 ¹⁾	
1993 ¹⁾	
1994	Dancer Fred
1995	Odeon
1996	Black Hero
1997	Chasseur Royal
1998	Iter Bis
1999	Trinitro
2000	Black Hero
2001	Trinitro

1) Ikke avholdt.

Grand National var et høydepunkt for mange på høsten. Dennis Holmberg er Grand National-kongen med fem seire. Løpet ble avholdt for siste gang i 2001.

Rambo Flyer vant hele fem utgaver av Champion Hurdle.

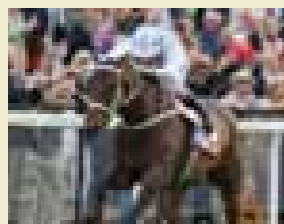

Trinitro vant Grand National i 1999 og 2001.

Marit Sveaas' Minneløp

Marit Sveaas Minneløp er ikke mer enn drøyt 20 år gammelt, men har like fullt fått en sterk posisjon. Fra 2001 ble løpet tildelt gruppe 3-status, og gledelig er det at tre norskoppdrettede hester har gått til topps. Martellian var først ute, senere også superhoppene Funny Legend og Theatrical Award. Distansen i Marit Sveaas' Minneløp er 1800 meter.

ÅR	HEST
1991	Regal Parade
1992	Rose of Miami
1993	Regal Parade
1994	Coneybury
1995	Philidor
1996	Kill the Crab
1997	Stato One
1998	Loch Bering
1999	Jaunty Jack
2000	Valley Chapel
2001	Valley Chapel
2002	Martellian
2003	Royal Experiment
2004	Mandrake el Mago
2005	Jubilation
2006	Binary File
2007	Funny Legend
2008	Appel au Maitre
2009	Theatrical Award
2010	Touch of Hawk
2011	Entangle

Entangle vant Marit Sveaas' Minneløp i 2011.

Triple Crown

Det er ingen tvil om at treåringene er den store årgangen innen galoppporten. Derby er selvsagt det aller gjeveste, men det finnes også fire andre løp som har fått betegnelsen klassiske. 1000 Guineas og Oaks er forbeholdt hoppene, mens 2000 Guineas, Derby og St Leger er åpne. Å vinne alle disse tre løpene er en stor prestasjon, og man snakker da om at man har vunnet Triple Crown. Distansene på Øvrevoll er 1600 meter (Guineas), 2400 meter (Derby) og 2800 meter (St Leger). Det ble mulig å ta en slik ettertraktet trippel fra 1942, da Guineas ble ridd for første gang (selv om navnet da var Midtsommerløpet). Engelske navn på løp var uaktuelt under krigen. Dette løpet var ikke åpent for utenlandskfødte hester før i 1960, men vi regner likevel inn vinnerne fra 1942.

Listen er overraskende kort, så det forteller vel hvor vrient det er å være så allsidig og samtidig beholde formen over flere måneder. Cato var først ute i 1943, deretter fulgte hoppene Sally og Primadonna de to påfølgende år. En ny hoppe klarte bragden i 1948, nemlig unntakshesten Askepot II. Siden den gang har det imidlertid gått langt tråere. Trainers Seat klarte det i 1976, Dalby Jaguar i 1981 og Sunorius i 1987. Deretter måtte vi vente helt til 2011, da mange husker at Without Fear lyktes med den flotte bedriften. Trainers Seat vant forøvrig St Leger med nese foran Mayday March, og Dalby Jaguar hadde også en nese til gode på Sappeur i Derby. Slik sett kunne listen ha vært enda kortere. Vi legger til at Dalby Jaguar

som treåring også vant Oslo Cup. Så mesterstykket å vinne Triple Crown og Oslo Cup er Dalby Jaguar alene om. Men både Trainers Seat og Sunorius ble begge nummer to i Oslo Cup i treårssesongen, slått av henholdsvis Noble Dancer og engelske Gulfland. Så vi kan vel være enige om at nevnte trio hadde gode sesonger som treåringer. Without Fear er den eneste som har klart å vinne Triple Crown i tillegg til Svensk Derby.

Stor glede da Without Fear vant Triple Crown i 2011.

I 1943 vant Cato de tre løpene som inngår i Triple Crown.

Takk for ditt bidrag

Etter denne nokså omfattende kronologiske gjennomgangen, har vi lyst til å rette en takk til dere alle. Enhver som har møtt opp på Øvrevoll en eller flere ganger, har bidratt på sin måte til å skape det spesielle Øvrevoll-miljøet. Her er det mange av oss som gjerne avlegger et besøk. Men når vi vet at det er blitt avholdt over 2 700 løpsdager, skjønner man at det er vanskelig å nå alle. Vi vil rette takken til:

Alle hesteeiere, store som små. Vår kanskje mest trofaste og en av dem med lengst fartstid, var Erik O. Steen (Stall EOS), som etter sin død har fått sitt minneløp på Derbydagen. Tidligere het det seg at det stort sett var skipsredere som hadde råd til å ha hest på Øvrevoll, og frem til midt på 60-tallet var det et tydelig klasseskille med publikum delt inn i 1. og 2. plass. Nå er det, med unntak av flosshatter og andre hatter på Derbydagen, lite å se til klasseskillet. Derfor

er det også blitt langt vanligere for oss vanlige å eie en hest. Gjerne har de nå kjøpt hest sammen med tre-fire andre, og så skjuler de seg bak psevdonym som A/S Havremotor, Stall Breakdown, Stall Beauty eller hva som måtte passe.

Trenere, jockeyer og alle frivillige sjeler som har holdt stallene i gang. Det er tidlig opp og sent i seng, og ferie er det mange på stallene som ikke har noe forhold til, i hvert fall ikke så lenge det er sesong. De mange frivillige som rir ut og møkker i stallene, er helt uvurderlige for å få det til å gå rundt. To navn å trekke frem kan være Unni Sverre og Knut V. Rimstad. Begge har for lengst gått inn i pensjonistenes rekke, men de er fortsatt aktive hver dag med sin kjære livsnerve, galoppporten.

Alle som har jobbet eller har hatt tillitsverv på banen.

For alle som jobber med å holde banen i løpsmessig skikk, under ledelse av banemestere som Per Helsøe og Roald Winger. Harry Pettersen, som hadde de fleste jobber på banen og var billettsjef i en mannsalder. Torbjørn Hognseth, totoisjef i mange år og Gerd Mathisen, som neste år har sittet i lukene i 55 år. At totojobber går i arv, ser vi flere eksempler på, for begge de nevnte har yngre generasjoner som er til stede og jobber hver løpsdag.

De som sørger for at reglementet på banen blir holdt i hevd. Her må vi trekke frem Knut Austad, som har vært på banen helt siden starten. Han har trukket i trådene rundt løpsreglement, lisenser og voldgiftsrett og er fortsatt aktiv og sprudlende.

De som har sørget for at vi ikke går sultne og tørste hjem. Det er et stort apparat å sørge for mat og drikke

til publikum. Her har utrolig mange bidratt gjennom årene, og mange munn er mett, og noen har til og med fått litt i overkant å drikke. Men det var vanligere før, nå blir man vel så beruset om man vinner litt i totoen.

Spillerne. Øvrevoll lever av at folk spiller på hest. Derfor er det gledelig at omsetningen er på rett vei når vi går inn i jubileumsåret. Spill på hest, og særlig på galopp, er blitt mer akseptert. En utfordring kan det være at snittalderen på de som spiller er relativt høy. Vi er litt spente på hva som skjer, for det er relativt få unge som frekventerer lukene. Og det er fortsatt plass til mange flere på banen.

Hvis du ikke er inne under noen av de ovennevnte kategorier, takker vi likevel for vist interesse.

Ekstra takk til:

Knut Austad
Wilhelm Berge
Helge Bjørhall
Tonje Bjørnstad
Bellis Blomsterhandel
Marianne Ek
Jan Morten Engzelius
Hans Petter Eriksen
Bjørn Didrik Finnbråten
Terje Finnbråten
Jacob Fretheim
Werner Giesen
Sigurd-Armand Hauge
Lene Jensen
Erik Martin Nyhus
Søren Pedersen
Knut V. Rimstad
Harald Ruud
Sverre Røed
Camilla Skodtvedt
Hallvard Soma
Geir Stabell
Marit Sylou-Creutz
Knut Wold

Etterord

I 1982 feiret galoppsporten på Øvrevoll 50-års jubileum med utgivelse av et jubileumshefte og et jubileumsløp. Siden den gang er det mye som har endret seg, selv om anlegget ser forholdsvis likt ut. Som kjent ble stiftelsen Norsk Rikstoto etablert samme år, og det er i den forbindelse at den viktigste utviklingen har skjedd. De første årene i Norsk Rikstotos liv var det innlevering av spill via postkontorene, og da med innleveringsfrist flere dager før lørdagens V6-spill som det da het. Alle kupongene ble manuelt behandlet hos Norsk Tipping, men etter hvert ble det innført elektronisk totalisator også i Norge. Etter at det ble innført har utviklingen på mange områder vært formidabel, mens den på andre områder har stått mer eller mindre stille. Derfor vil utviklingen av nye spilleformer og større tilgjengelighet være viktig i årene som kommer, for ytterligere å øke omsetningen på hestespill. En større internasjonalisering er også et område som på sikt vil kunne bedre inntjeningen.

I dag kan du spille på hest nær sagt overalt og mer eller mindre til alle tider og Skandinavia er i ferd med å bli et felles marked når det gjelder spill på hest. I Norsk Rikstotos første driftsår endte omsetningen på 691 millioner kroner. Til sammenligning nådde man i 2011 en totalomsetning på i overkant av 3,8 milliarder kroner, og det er klart at dette betyr mye for norsk hestesport.

Norsk Jockeyklub har jobbet med flere forslag til utbyggingsprosjekter gjennom årene, uten at det har resultert i konkrete resultater før i år. Nå har et reguleringsforslag fra AS Øvrevoll Veddelsbane vært oppe til politisk behandling i Planutvalget og enstemmig vedtatt lagt ut til offentlig høring. Det betyr at vi i løpet av 2013 kan komme i gang med en opprustning av publikumsområdet, med blant annet nytt vektrom og kontorer med 500 kvadratmeter med arrangementslokaler i annen etasje. I tillegg skal det etableres en ny paddock og oppsamlings-fasiliteter. Dette er nødvendig, ikke minst for våre aktive, men også når det gjelder muligheten til å tiltrekke nye mennesker til banen. Kravet til bedre fasiliteter er større enn noensinne.

Gjennom de siste årene har norske galopphester vært de desidert beste i Skandinavia. Dette er takket være at norske eiere er villig til å satse på kvalitet, men også at vi har en rekke meget dyktige trenere som evner å ha sine hester i topp orden når det virkelig gjelder. For å kunne utvikle sporten videre er det nødvendig at en form for «hest i næring» blir etablert i Norge. I dag er det slik at det er mye mer gunstig å eie hest i Sverige og i Danmark sammenlignet med i Norge, og det betyr at norsk galoppsport kommer konkurransemessig vanskelig ut. I samarbeid med Det Norske Travelskap har det vært flere møter med Finansdepartementet og Landbruks- og mat-

departementet, og forhåpentligvis vil det skje noe på denne fronten i løpet av ikke alt for lang tid.

Norske oppdrettere har vært flinke til å produsere kvalitet de siste årene, men vi mangler bredden. Norsk Jockeyklub arbeider hele tiden med å bedre vilkårene for våre oppdrettere, men tiden kan være inne for å se på mer gjennomgripende endringer for å styrke norsk avl av fullblodshester.

Samarbeidet i norsk hestesport har aldri vært bedre enn i skrivende stund, både når det gjelder forholdet til norsk travsport og til Norsk Rikstoto. Det betyr at vi alle står sterkere og muligheten til å utvikle sporten i riktig retning er større enn noensinne. Selvsagt er det fremdeles mange «skjær i sjøen», men sammen bør vi kunne klare å legge grunnlaget for en sterk sport i årene framover.

Hans Petter Eriksen
Adm. dir.

Utgitt av:
Norsk Jockeyklub
Postboks 134
1332 Østerås

Prosjektledelse:
Marianne Ek
Liv Kristiansen

Tekst:
Birger Christensen

Foto:
Gunnar Mjaugedal/
CatchLight

Roger Svalsrød/
Hesteguiden.com

Thea Hofossæter/
Hestefoto.no

Stefan Uppstrøm

Jon Franklin

Private foto:
Cecilie Dahl
Bitten Durant
Nils Petter Gill
Njål Hallre
Trond Jørgensen
Arve Kjelberg
Tom Erik Kjeseth
John Moore
Tor P. Mygland
Wido Neuroth
Bryan O'Sullivan
Sonja Steen
Arne Tjensvold
Geir Tjensvold

Design/Layout:
Bolt Communication AS

Trykk
Erik Tanche Nilssen AS

Norsk Jockeyklub